

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT

4742 *Reial decret 304/2014, de 5 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.*

El Reial decret desplega la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme d'acord amb l'habilitació conferida a aquest efecte per la Llei esmentada en la seva disposició final cinquena.

El blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme es presenten com a fenòmens universals i globalitzats que aprofiten els avantatges que ofereix l'economia internacional i l'eliminació gradual de barreres als intercanvis d'àmbit mundial. Així, doncs, la resposta que la comunitat internacional ha d'oferir a aquest fenomen ha de ser coordinada i global.

La política de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme s'ha desenvolupat a Espanya de conformitat amb l'evolució dels estàndards internacionals en aquesta matèria. Aquests estàndards s'han configurat amb la col·laboració activa d'Espanya, a través de la seva participació com a membre del Grup d'Acció Financera Internacional (GAFI), des de la seva fundació el 1989. Precisament, l'intens compromís amb l'elaboració de les noves Recomanacions de GAFI i la seva posterior aprovació el febrer de 2012 ha portat a l'adopció de diferents iniciatives en l'àmbit normatiu que tendeixen a incorporar al nostre ordenament les novetats que contenen.

En aquest sentit, és important destacar la modificació feta a la Llei 10/2010, de 28 d'abril, mitjançant l'aprovació de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que incorpora, com a novetats destacades, la modificació del règim aplicable a les persones amb responsabilitat pública, la reforma del sistema de diligència simplificada, l'ampliació de les potestats del Consell de Ministres a l'hora d'adoptar sancions i contramesures financeres internacionals i l'establiment de l'obligació d'estructurar els procediments de control intern a escala de grup.

Amb l'aprovació del Reial decret, es procedeix, d'una banda, a culminar el nou enfocament orientat al risc de la normativa preventiva a Espanya, i a incorporar les novetats principals de la normativa internacional sorgides a partir de l'aprovació de les noves Recomanacions de GAFI.

En aquest sentit, si bé l'enfocament orientat al risc ja estava incorporat a la Llei 10/2010, de 28 d'abril, aquest Reial decret desenvolupa i concreta aquest concepte.

Tenint en compte els mitjans limitats de què disposen els subjectes obligats, s'imposa adoptar mesures que permetin incrementar l'eficàcia i l'eficiència en l'ús d'aquests recursos, de manera que es posi més atenció en les situacions, els productes i els clients que presenten un nivell de risc superior.

D'aquesta manera, els subjectes obligats han d'analitzar els riscos principals als quals s'enfronten i que variaran en funció del tipus de negoci, de productes i de clients amb els quals estableixin relacions de negoci. A partir d'aquesta anàlisi, s'ha de procedir a dissenyar les polítiques i els procediments interns, de manera que aquests s'adaptin al perfil de risc de l'entitat i es moderi la intensitat de les mesures de diligència deguda aplicades, segons les característiques concretes del client i l'operació.

Aquest enfocament orientat al risc no tan sols incrementarà l'eficiència de les mesures que s'han d'aplicar, sinó que es presenta, igualment, com un element de flexibilitat de la norma, dirigida a un col·lectiu molt heterogeni de subjectes. D'aquesta manera, s'estableixen uns requeriments bàsics i comuns per a tots els subjectes obligats, la qual cosa també permet un marge d'adaptació de l'aplicació de la norma a la realitat específica de l'activitat que desenvolupa cada subjecte.

Al costat d'això, es procedeix a un redimensionament de les obligacions de tipus procedimental exigides a certs tipus de subjectes obligats. L'objectiu és limitar les obligacions procedimentals per als subjectes d'una mida més reduïda i incrementar l'exigència en funció de la dimensió i el volum de negoci del subjecte obligat. Aquest plantejament es justifica tant des del punt de vista econòmic com de gestió del risc, que en el cas d'entitats de grans dimensions requereix un tractament centralitzat, especialitzat i automatitzat.

És així mateix especialment rellevant el desplegament de l'article 43 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, pel qual es preveu la creació d'un Fitxer de Titularitats Financeres, del qual aquest Reial decret concreta el contingut, el funcionament i les possibilitats d'accés.

Finalment, es porta a terme una revisió de l'esquema institucional dedicat a la prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, amb un reforçament de la Comissió mitjançant l'ampliació de les institucions que hi participen i la creació d'un nou òrgan que en depèn, el Comitè d'Intel·ligència Financera.

Durant la tramitació d'aquest reglament s'ha sol·licitat informe als vocals membres de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, d'acord amb el que disposa l'article 44.2.k) de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Així mateix, s'ha sotmès a una audiència pública en la qual han participat nombrosos organismes i entitats afectats. Finalment, s'ha sol·licitat informe als departaments ministerials afectats, al Consell General del Poder Judicial, al Consell Fiscal i a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 30 d'abril de 2014,

DISPOSO:

Article únic. Aprovació del Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

S'aprova el Reglament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, el text del qual s'inclou a continuació.

Disposició addicional primera. Informes del Servei Executiu de la Comissió en els procediments de creació d'entitats financeres i en els procediments d'avaluació cautelar de les adquisicions i dels increments de participacions.

No és preceptiu l'informe del Servei Executiu de la Comissió en els procediments de creació d'entitats financeres i en els procediments d'avaluació cautelar de les adquisicions i dels increments de participacions:

- a) Quan la persona o entitat objecte del procediment no tingui la condició de subjecte obligat d'acord amb el que disposa l'article 2 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.
- b) En les variacions posteriors en la cadena de societats intermèdies a través de la qual un titular instrumenti una participació significativa prèviament autoritzada.

Disposició addicional segona. No-increment de la despesa pública.

Les mesures que inclou aquest Reial decret s'atenen amb les dotacions pressupostàries ordinàries i no poden suposar un increment de la despesa pública.

Disposició addicional tercera. Accés a la informació per l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

L'Agència Estatal d'Administració Tributària, per al compliment de les funcions que té legalment atribuïdes, pot requerir i obtenir la informació que els subjectes obligats tinguin

o gestionin com a conseqüència de les obligacions de diligència deguda derivades de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, en els termes que preveu l'article 93 de la Llei general tributària.

Disposició transitòria primera. *Entrada en funcionament del Fitxer de Titularitats Financeres.*

L'entrada en funcionament del Fitxer de Titularitats Financeres, regulat a la secció 3a del capítol V del Reglament, es produeix en la data que determini l'ordre del ministre d'Economia i Competitivitat i s'ha de comunicar a les entitats de crèdit amb una antelació mínima de sis mesos. L'entrada en funcionament del fitxer s'ha de produir dins del termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor del Reglament.

Les entitats de crèdit han de declarar, amb caràcter previ, al Servei Executiu de la Comissió, en la forma que aquest estableixi, la totalitat dels comptes corrents, comptes d'estalvis, comptes de valors i dipòsits a termini vigents en el moment d'entrada en funcionament del Fitxer de Titularitats Financeres.

Disposició transitòria segona. *Comunicació sistemàtica.*

Fins que es procedeixi a la designació per ordre del ministre d'Economia i Competitivitat, els subjectes obligats han d'aplicar, en el compliment del que disposa l'article 27.1.b) d'aquest Reglament, la llista de països i territoris continguda a l'article 1 del Reial decret 1080/1991, de 5 de juliol, pel qual es determinen els països o territoris que esmenten els articles 2, apartat 3, número 4, de la Llei 17/1991, de 27 de maig, de mesures fiscals urgents, i 62 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991, tenint en compte el que estableixen la disposició addicional primera i la disposició transitòria segona de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, complementat per l'Ordre ECO/2652/2002, de 24 d'octubre, per la qual es desenvolupen les obligacions de comunicació d'operacions en relació amb determinats països al Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

La comunicació sistemàtica establerta a l'article 27.1 e) i f) és exigible a partir de la data que determini el Servei Executiu de la Comissió, que també ha de determinar la forma i el contingut de les comunicacions esmentades.

Disposició transitòria tercera. *Obligacions de diligència deguda en operacions ocasionals.*

Fins a l'entrada en vigor del llinar d'identificació en operacions ocasionals previst a l'article 4.1 d'aquest Reglament, s'han de seguir aplicant els llinars que estableix el Reial decret 925/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.

Disposició transitòria quarta. *Titularitat real.*

En relació amb els clients existents en la data d'entrada en vigor del Reglament, la inclusió pels subjectes obligats en els seus arxius de clients dels administradors com a titulars reals de les persones jurídiques en els supòsits que preveu l'article 8.b) d'aquest Reglament s'ha de fer en el termini màxim de dos anys a comptar des de l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

Disposició transitòria cinquena. *Mesures de diligència simplificada.*

L'aplicació de les mesures simplifiades de diligència deguda de l'article 17 en relació amb els clients i productes vius que, en la data d'entrada en vigor d'aquest Reglament, es beneficiaven del règim de diligència simplificada, s'ha de fer d'acord amb el criteri de risc establert al Reglament i en el termini màxim de tres anys a comptar des de la seva entrada en vigor.

No obstant aquest termini, en els productes que esmenta l'article 16 a) a d), la comprovació de la identitat s'ha de fer, en tot cas, abans del pagament de la prestació.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

A l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queda derogat el Reial decret 925/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.

En tot el que no s'oposin al que disposa el Reglament, continuen vigents l'Ordre EHA/2963/2005, de 20 de setembre, reguladora de l'òrgan centralitzat de prevenció en matèria de blanqueig de capitals en el Consell General del Notariat; l'Ordre EHA/1439/2006, de 3 de maig, reguladora de la declaració de moviments de mitjans de pagament en l'àmbit de la prevenció del blanqueig de capitals; l'Ordre EHA/2619/2006, de 28 de juliol, per la qual es desenvolupen determinades obligacions de prevenció del blanqueig de capitals dels subjectes obligats que realitzin activitat de canvi de moneda o gestió de transferències amb l'exterior; l'Ordre EHA/2444/2007, de 31 de juliol, per la qual es desplega el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat pel Reial decret 925/1995, de 9 de juny, en relació amb l'informe d'expert extern sobre els procediments i òrgans de control intern i comunicació establerts per prevenir el blanqueig de capitals; i l'Ordre EHA/114/2008, 29 de gener, reguladora del compliment de determinades obligacions dels notaris en l'àmbit de la prevenció del blanqueig de capitals.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat, respectivament, les competències per dictar les bases de l'ordenació del crèdit i les bases i la coordinació de la planificació general d'activitat econòmica.

Disposició final segona. *Habilitació per al desenvolupament i aplicació del Reglament.*

S'habilita el ministre d'Economia i Competitivitat per dictar les disposicions de desplegament i aplicació que figuren als articles 3.2, 27.1 g), 45.1 i la disposició transitòria primera, i totes les altres disposicions i actes d'aplicació que siguin necessaris per al desplegament del que estableix aquest Reglament.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el mateix dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

S'exceptua de l'anterior el lliandar d'identificació en operacions ocasionals de l'article 4.1, que entra en vigor als sis mesos de la publicació d'aquest Reial decret en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 5 de maig de 2014.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Economia i Competitivitat,
LUIS DE GUINDOS JURADO

REGLAMENT DE LA LLEI 10/2010, DE 28 D'ABRIL, DE PREVENCIÓ DEL BLANQUEIG DE CAPITALS I DEL FINANÇAMENT DEL TERRORISME

ÍNDIX

- Capítol I. Disposicions generals.
 - Article 1. Àmbit d'aplicació.
 - Article 2. Fraccionament d'operacions i contravalor en moneda estrangera.
 - Article 3. Activitats excloses.

- Capítol II. De la diligència deguda.
 - Secció 1a Mesures normals de diligència deguda.
 - Article 4. Identificació formal.
 - Article 5. Identificació formal en l'àmbit de l'assegurança.
 - Article 6. Documents fefaents als efectes d'identificació formal.
 - Article 7. Obligacions d'identificació de les entitats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva.
 - Article 8. Titular real.
 - Article 9. Identificació del titular real.
 - Article 10. Propòsit i índole de la relació de negocis.
 - Article 11. Seguiment continu de la relació de negocis.
 - Article 12. Diligència deguda i prohibició de revelació.
 - Article 13. Aplicació per tercers de les mesures de diligència deguda.
 - Article 14. Acords relatius a la identificació de les persones amb responsabilitat pública.

 - Secció 2a Mesures simplificades de diligència deguda.
 - Article 15. Clients susceptibles d'aplicació de mesures simplificades de diligència deguda.
 - Article 16. Productes o operacions susceptibles d'aplicació de mesures simplificades de diligència deguda.
 - Article 17. Mesures simplificades de diligència deguda.
 - Article 18. Compravenda detallista.

 - Secció 3a Mesures reforçades de diligència deguda.
 - Article 19. Supòsits d'aplicació de mesures reforçades de diligència deguda.
 - Article 20. Mesures reforçades de diligència deguda.
 - Article 21. Requisits en les relacions de negoci i operacions no presencials.
 - Article 22. Països, territoris o jurisdiccions de risc.

- Capítol III. De les obligacions d'informació.
 - Secció 1a Obligacions de comunicació.
 - Article 23. Alertes.
 - Article 24. Operacions susceptibles d'estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.
 - Article 25. Examen especial.
 - Article 26. Comunicació per indici.
 - Article 27. Comunicació sistemàtica.

 - Secció 2a Conservació de documents.
 - Article 28. Conservació de documents de diligència deguda.

Article 29. Altres obligacions de conservació documental.

Article 30. Requeriments de les autoritats.

Capítol IV. De les mesures de control intern.

Secció 1a Disposicions comunes.

Article 31. Procediments de control intern.

Article 32. Anàlisi de risc.

Article 33. Manual de prevenció.

Article 34. Adequació dels procediments de control intern.

Article 35. Òrgans de control intern.

Article 36. Mesures de control intern a escala de grup.

Article 37. Mesures de control intern aplicables als agents.

Article 38. Examen extern.

Article 39. Formació.

Article 40. Alts estàndards ètics en la contractació d'empleats, directius i agents.

Secció 2a Disposicions especials.

Article 41. Mesures de control intern aplicables per l'administrador nacional del Registre de drets d'emissió previst a la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

Article 42. Fundacions i associacions.

Article 43. Mesures de control intern aplicables al pagament de premis en loteries o altres jocs d'atzar.

Article 44. Òrgans centralitzats de prevenció d'incorporació obligatòria.

Capítol V. Altres disposicions.

Secció 1a Mitjans de pagament.

Article 45. Intervenció dels mitjans de pagament.

Article 46. Enviament postal.

Secció 2a Sancions i contramesures financeres internacionals.

Article 47. Autorització de transferències de fons.

Article 48. Congelació o bloqueig de fons o recursos econòmics.

Article 49. Alliberament de fons o recursos econòmics congelats o bloquejats.

Secció 3a Fitxer de titularitats financeres.

Article 50. Naturalesa i finalitat del Fitxer de Titularitats Financeres.

Article 51. Declaració per les entitats de crèdit.

Article 52. Consultes i accessos al Fitxer de Titularitats Financeres.

Article 53. Protecció de dades.

Article 54. Contingut de la funció del Ministeri Fiscal.

Article 55. Verificació de la regularitat de les consultes i accessos pel Ministeri Fiscal.

Article 56. Iniciació d'actuacions prèvies.

Article 57. Resultat de les actuacions prèvies.

Secció 4a Sancions.

Article 58. Execució de sancions.

Article 59. Execució de sancions per incompliment de l'obligació de declarar prevista a l'article 34 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Secció 5a Protecció de dades.

Article 60. Nivell de seguretat en els tractaments de dades de caràcter personal.
Article 61. Fitxers comuns per al compliment de les obligacions en matèria de prevenció.

Capítol VI. De l'organització institucional.

Article 62. Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.
Article 63. Ple de la Comissió.
Article 64. Comitè Permanent de la Comissió.
Article 65. Comitè d'Intel·ligència Financera.
Article 66. Secretaria de la Comissió.
Article 67. Servei Executiu de la Comissió.
Article 68. Unitats policials adscrites al Servei Executiu de la Comissió.
Article 69. Unitat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest Reglament regula, en desplegament de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, les obligacions dels subjectes obligats per aquesta Llei, relacionats a l'article 2 d'aquesta, l'organització institucional en matèria de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i les sancions i contramesures financeres internacionals i estableix l'estructura i el funcionament del Fitxer de Titularitats Financeres.

Article 2. *Fraccionament d'operacions i contravalor en moneda estrangera.*

1. Els líndars quantitius que estableix aquest Reglament són aplicables independentment del fet que s'hi arribi en una única operació o en diverses operacions lligades entre si.

2. Les referències del Reglament a quanties en euros comprenen el seu contravalor en moneda estrangera.

Article 3. *Activitats excloses.*

1. No està subjecta a la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de conformitat amb el que preveu el seu article 2.3, l'activitat de canvi de moneda estrangera feta amb caràcter accessori a l'activitat principal del titular, quan concorrin totes les circumstàncies següents:

a) Que l'activitat de canvi de moneda estrangera es verifiqui, exclusivament, com a servei proporcionat als clients de l'activitat principal.

b) Que la quantitat canviada per client no excedeixi els 1.000 euros en cada trimestre natural.

c) Que l'activitat de canvi de moneda estrangera sigui limitada en termes absoluts, sense que pugui excedir la xifra de 100.000 euros anuals.

d) Que l'activitat de canvi de moneda estrangera sigui accessòria a l'activitat principal, i es considera com a tal la que no excedeix el 5 per cent de la facturació anual del negoci.

2. Així mateix en queden exclosos els actes notariais i registrals que no tinguin contingut econòmic o patrimonial o no siguin rellevants als efectes de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme. A aquest efecte, mitjançant una ordre del ministre d'Economia i Competitivitat, amb l'informe previ del Ministeri de Justícia, s'ha d'establir la relació d'aquests actes.

CAPÍTOL III

De la diligència deguda

Secció 1a Mesures normals de diligència deguda

Article 4. *Identificació formal.*

1. Els subjectes obligats han d'identificar i comprovar, mitjançant documents fefaents, la identitat de totes les persones físiques o jurídiques que pretenguin establir relacions de negoci o intervenir en qualsevol operació ocasional l'import de la qual sigui igual o superior a 1.000 euros, a excepció del pagament de premis de loteries i altres jocs d'atzar, en què cal identificar i comprovar la identitat en relació amb els premis d'un import igual o superior a 2.500 euros, sense perjudici del que disposen la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, i la seva normativa de desplegament.

En les operacions d'enviament de diners i gestió de transferències s'ha de procedir a la identificació i comprovació de la identitat en tot cas.

No és preceptiva la comprovació de la identitat en l'execució d'operacions quan no concorrin dubtes respecte de la identitat de l'intervinent, quedi acreditada la seva participació en l'operació mitjançant la seva signatura manuscrita o electrònica i la comprovació esmentada s'hagi practicat prèviament en l'establiment de la relació de negocis.

2. La comprovació de la identitat s'ha de verificar amb caràcter previ a l'establiment de la relació de negocis o de l'execució d'operacions ocasionals, sense perjudici del que disposa l'article 12 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Article 5. *Identificació formal en l'àmbit de l'assegurança.*

1. Sense perjudici del que disposa l'article 4.2, els subjectes obligats han d'identificar i comprovar, mitjançant documents fefaents, la identitat del prenedor de l'assegurança, amb caràcter previ a la subscripció del contracte.

2. Els subjectes obligats han de registrar la identitat del beneficiari o beneficiaris de l'assegurança tan aviat com els designi el prenedor de l'assegurança. En el cas de beneficiaris designats de manera genèrica, per testament o per altres mitjans, els subjectes obligats han d'obtenir la informació necessària per establir la identitat del beneficiari en el moment del pagament.

En tot cas, la comprovació mitjançant documents fefaents de la identitat del beneficiari o beneficiaris de l'assegurança de vida s'ha de fer amb caràcter previ al pagament de la prestació derivada del contracte o a l'exercici pel prenedor dels drets de rescat, avançament o pignoració conferits per la pòlissa.

La informació obtinguda s'ha de registrar i conservar, d'acord amb el que estableix l'article 28.

3. En els casos en què no sigui possible aplicar el que preveu l'apartat anterior, els subjectes obligats han de procedir a fer l'examen especial a què es refereix l'article 17 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Article 6. *Documents fefaents als efectes d'identificació formal.*

1. Es consideren documents fefaents, als efectes d'identificació formal, els següents:

a) Per a les persones físiques de nacionalitat espanyola, el document nacional d'identitat.

Per a les persones físiques de nacionalitat estrangera, la targeta de residència, la targeta d'identitat d'estranger, el passaport o, en el cas de ciutadans de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, el document, la carta o la targeta oficial d'identitat personal expedit per les autoritats d'origen. Així mateix, és un document vàlid per a la identificació d'estrangers el document d'identitat expedit pel Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació

per al personal de les representacions diplomàtiques i consulars de tercers països a Espanya.

Excepcionalment, els subjectes obligats poden acceptar altres documents d'identitat personal expedits per una autoritat governamental sempre que gaudeixin de les adequades garanties d'autenticitat i incorporin una fotografia del titular.

b) Per a les persones jurídiques, els documents públics que n'acreditin l'existència i en continguin la denominació social, la forma jurídica, el domicili, la identitat dels seus administradors, els estatuts i el número d'identificació fiscal.

En el cas de persones jurídiques de nacionalitat espanyola, és admissible, als efectes d'identificació formal, la certificació del Registre Mercantil provincial, aportada pel client o obtinguda mitjançant consulta telemàtica.

2. En els casos de representació legal o voluntària, la identitat del representant i de la persona o entitat representada s'ha de comprovar documentalment. A aquests efectes, s'ha d'obtenir una còpia del document fefaent a què es refereix l'apartat precedent corresponent tant al representant com a la persona o entitat representada, així com el document públic acreditatiu dels poders conferits. És admissible la comprovació mitjançant certificació del Registre Mercantil provincial, aportada pel client, o obtinguda mitjançant consulta telemàtica.

3. Els subjectes obligats han d'identificar i comprovar mitjançant documents fefaents la identitat de tots els partícips de les entitats sense personalitat jurídica. No obstant això, en el supòsit d'entitats sense personalitat jurídica que no exerceixin activitats econòmiques, n'hi ha prou, amb caràcter general, amb la identificació i comprovació mitjançant documents fefaents de la identitat de la persona que actuï a compte de l'entitat.

En el supòsit de fons d'inversió, l'obligació d'identificació i comprovació de la identitat dels partícips s'ha de dur a terme d'acord amb el que disposa l'article 40.3 de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

En els fideïcomisos anglosaxons («trusts») o altres instruments jurídics anàlegs que, no obstant estar mancats de personalitat jurídica, puguin actuar en el trànsit econòmic, els subjectes obligats requereixen el document constitutiu, sense perjudici de procedir a la identificació i comprovació de la identitat de la persona que actuï a compte dels beneficiaris o d'acord amb els termes del fideïcomís, o instrument jurídic. A aquests efectes, els fideïcomissaris han de comunicar la seva condició als subjectes obligats quan, com a tals, pretenguin establir relacions de negoci o intervenir en qualsevol operació. En els supòsits en què un fideïcomissari no declari la seva condició com a tal i es determini aquesta circumstància pel subjecte obligat, es posa fi a la relació de negocis, i s'ha de procedir a fer l'examen especial a què es refereix l'article 17 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

4. Els documents d'identificació han d'estar en vigor en el moment d'establir relacions de negoci o executar operacions ocasionals. En el supòsit de persones jurídiques, la vigència de les dades consignades a la documentació aportada s'ha d'acreditar mitjançant una declaració responsable del client.

Article 7. *Obligacions d'identificació de les entitats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva.*

Les entitats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva han de considerar clients les entitats comercialitzadores d'institucions d'inversió col·lectiva sempre que aquestes tinguin la consideració de subjecte obligat d'acord amb la Llei 10/2010, de 28 d'abril, en relació amb els comptes globals que esmenta l'article 40.3 de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

Article 8. *Titular real.*

Tenen la consideració de titulars reals:

a) La persona o persones físiques per compte de les quals es pretengui establir una relació de negocis o intervenir en qualsevol operació.

b) La persona o persones físiques que en últim terme posseeixin o controlin, directament o indirectament, un percentatge superior al 25 per cent del capital o dels drets de vot d'una persona jurídica, o que a través d'acords o disposicions estatutàries o per altres mitjans exerceixin el control, directe o indirecte, de la gestió d'una persona jurídica.

El subjecte obligat ha de documentar les accions que ha realitzat a fi de determinar la persona física que, en últim terme, posseeixi o controli, directament o indirectament, un percentatge superior al 25 per cent del capital o dels drets de vot de la persona jurídica, o que per altres mitjans exerceixi el control, directe o indirecte, de la persona jurídica i, si s'escau, els resultats infructuosos d'aquestes.

Quan no existeixi una persona física que posseeixi o controli, directament o indirectament, un percentatge superior al 25 per cent del capital o dels drets de vot de la persona jurídica, o que per altres mitjans exerceixi el control, directe o indirecte, de la persona jurídica, es considera que exerceix aquest control l'administrador o administradors. Quan l'administrador designat sigui una persona jurídica, s'entén que el control és exercit per la persona física nomenada per l'administrador persona jurídica.

Les presumpcions que esmenta el paràgraf anterior s'apliquen llevat que hi hagi una prova en contra.

c) La persona o persones físiques que siguin titulars o exerceixin el control del 25 per cent o més dels béns d'un instrument o persona jurídics que administri o distribueixi fons o, quan els beneficiaris encara s'hagin de designar, la categoria de persones en benefici de la qual s'ha creat o actua principalment la persona o instrument jurídics. Quan no existeixi una persona física que posseeixi o controli directament o indirectament el 25 per cent o més dels béns esmentats a l'apartat anterior, tenen consideració de titular real la persona o persones físiques en darrera instància responsables de la direcció i gestió de l'instrument o persona jurídics, fins i tot a través d'una cadena de control o propietat.

Tenen la consideració de titulars reals les persones naturals que posseeixin o controlin un 25 per cent o més dels drets de vot del Patronat, en el cas d'una fundació, o de l'òrgan de representació, en el d'una associació, tenint en compte els acords o les previsions estatutàries que puguin afectar la determinació de la titularitat real.

Quan no existeixi una persona o persones físiques que compleixin els criteris que estableix el paràgraf anterior, tenen la consideració de titulars reals els membres del Patronat i, en el cas d'associacions, els membres de l'òrgan de representació o junta directiva.

Article 9. *Identificació del titular real.*

1. Els subjectes obligats han d'identificar el titular real i han d'adoptar mesures adequades en funció del risc a fi de comprovar-ne la identitat amb caràcter previ a l'establiment de relacions de negoci, a l'execució de transferències electròniques per un import superior a 1.000 euros o a l'execució d'altres operacions ocasionals per un import superior a 15.000 euros.

La identificació i comprovació de la identitat del titular real es pot fer, amb caràcter general, mitjançant una declaració responsable del client o de la persona que tingui atribuïda la representació de la persona jurídica. A aquests efectes, els administradors de les societats o altres persones jurídiques han d'obtenir i mantenir informació adequada, precisa i actualitzada sobre la seva titularitat real.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, és preceptiu que el subjecte obligat obtingui documentació addicional o informació de fonts fiables independents quan el client, el titular real, la relació de negocis o l'operació presentin riscos superiors a la mitjana.

2. És procedent en tot cas l'acreditació de la titularitat real mitjançant l'obtenció d'informació documental o de fonts fiables independents en els supòsits següents:

a) Quan hi hagi indicis que la identitat del titular real declarada pel client no és exacta o veraç.

b) Quan concorrin circumstàncies que determinin l'examen especial de conformitat amb l'article 17 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, o la comunicació per indicati de conformitat amb l'article 18 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

3. Els subjectes obligats han d'adoptar mesures adequades per determinar l'estructura de propietat o de control de les persones i instruments jurídics i no han d'establir ni mantenir relacions de negoci amb persones o instruments jurídics l'estructura de propietat o de control dels quals no s'hagi pogut determinar.

A aquests efectes, els subjectes obligats requereixen dels seus clients la informació i documentació necessàries per determinar l'estructura de propietat o control. En cas de resistència o negativa del client a proporcionar la informació o documentació requerida, els subjectes obligats s'han d'abstenir d'establir o mantenir la relació de negocis o d'executar l'operació.

4. No és preceptiva la identificació dels accionistes o titulars reals d'empreses cotitzades o de les seves filials participades majoritàriament quan aquelles estiguin sotmeses a obligacions d'informació que assegurin l'adequada transparència de la seva titularitat real.

5. En relació amb els fideïcomisos anglosaxons («trusts»), els subjectes obligats han d'identificar i adoptar mesures adequades a fi de comprovar la identitat del fideïcomitent, dels fideïcomissaris, del protector, dels beneficiaris o classes de beneficiaris i de qualsevol altra persona física que exerceixi el control efectiu final sobre el fideïcomís, fins i tot a través d'una cadena de control o propietat. En el cas de beneficiaris designats per característiques o classes, s'ha d'obtenir la informació necessària per establir la identitat del beneficiari en el moment del pagament o quan el beneficiari pretengui exercir els drets conferits.

En el supòsit d'instruments jurídics anàlegs al fideïcomís anglosaxó, els subjectes obligats han d'identificar i adoptar mesures adequades a fi de comprovar la identitat de les persones que ocupin posicions equivalents o similars a les indicades en el paràgraf anterior.

6. Per al compliment de l'obligació d'identificació i comprovació de la identitat del titular real establerta en aquest article, els subjectes obligats poden accedir a la base de dades de titularitat real del Consell General del Notariat amb la subscripció prèvia de l'acord de formalització corresponent, en els termes que preveu l'article 8 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Article 10. *Propòsit i índole de la relació de negocis.*

1. Els subjectes obligats han de sol·licitar informació als seus clients a fi de conèixer la naturalesa de la seva activitat professional o empresarial. L'activitat declarada pel client l'ha de registrar el subjecte obligat amb caràcter previ a l'inici de la relació de negocis.

2. Els subjectes obligats han de comprovar les activitats declarades pels clients en els supòsits següents:

a) Quan el client o la relació de negocis presentin riscos superiors a la mitjana, per disposició normativa o perquè així es desprèn de l'anàlisi de risc del subjecte obligat.

b) Quan del seguiment de la relació de negocis resulti que les operacions actives o passives del client no es corresponen amb la seva activitat declarada o amb els seus antecedents operatius.

3. Les accions de comprovació de l'activitat professional o empresarial declarada s'han de graduar en funció del risc i s'han de dur a terme mitjançant la documentació aportada pel client, o mitjançant l'obtenció d'informació de fonts fiables independents. Així mateix, els subjectes obligats poden comprovar l'activitat professional o empresarial dels clients mitjançant visites presencials a les oficines, els magatzems o els locals declarats

pel client com a llocs on exerceix la seva activitat mercantil, i s'ha de deixar constància per escrit del resultat d'aquesta visita.

4. S'ha de comprovar en tot cas l'activitat declarada quan concorrin circumstàncies que determinin l'examen especial de conformitat amb l'article 17 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, o la comunicació per indici de conformitat amb l'article 18 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Article 11. *Seguiment continu de la relació de negocis.*

1. Els subjectes obligats han de fer un escrutini de les operacions efectuades al llarg de la relació de negoci a fi de garantir que coincideixin amb l'activitat professional o empresarial del client i amb els seus antecedents operatius. Els subjectes obligats han d'incrementar el seguiment quan apareixin riscos superiors a la mitjana per disposició normativa o perquè així es desprèn de l'anàlisi de risc del subjecte obligat.

L'escrutini té caràcter integral i ha d'incorporar tots els productes del client amb el subjecte obligat i, si s'escau, amb altres societats del grup.

2. Els subjectes obligats han de dur a terme periòdicament processos de revisió per tal d'assegurar que els documents, les dades i les informacions que s'han obtingut com a conseqüència de l'aplicació de les mesures de diligència deguda es mantenen actualitzats i es troben vigents.

El manual que esmenta l'article 33 ha de determinar, en funció del risc, la periodicitat dels processos de revisió documental que per als clients de risc superior a la mitjana és, com a mínim, anual.

Article 12. *Diligència deguda i prohibició de revelació.*

Independentment de qualsevol excepció, exempció o lliandar, si durant l'establiment o en el curs d'una relació de negocis o de l'execució d'operacions sorgeixen indicis o la certesa de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, els subjectes obligats han de procedir a identificar i verificar la identitat del client i del titular real amb caràcter previ al compliment del que disposen els articles 17 i 18 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

No obstant això, en aquests casos, els subjectes obligats han de tenir en compte el risc de revelació, i poden ometre la pràctica de les mesures de diligència deguda previstes al paràgraf precedent quan considerin raonablement que revelarien al client o potencial client l'examen o la comunicació de l'operació.

Article 13. *Aplicació per tercers de les mesures de diligència deguda.*

1. Per a l'aplicació de les mesures de diligència deguda, els subjectes obligats poden recórrer a tercers sotmesos a obligacions de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, en els termes que estableix l'article 8 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

2. Les respectives obligacions de les parts s'han d'incloure en un acord escrit de formalització de l'aplicació per tercers de les mesures de diligència deguda. De conformitat amb aquest acord, el subjecte obligat ha d'exigir en tot cas al tercer:

- a) Que li remeti immediatament la informació sobre el client.
- b) Que li remeti immediatament, quan ho sol·liciti el subjecte obligat, una còpia dels documents que acreditin la informació subministrada sobre el client esmentat.

Els acords de formalització poden abraçar la totalitat de les mesures de diligència deguda, a excepció del seguiment continu de la relació de negocis, i afecten totes les dades que el tercer mantingui sobre el client, mitjançant l'adopció d'acords generals; o només un o diversos elements concrets de les mesures de diligència deguda, mitjançant l'adopció d'acords particulars.

3. En tot cas, el subjecte obligat ha de comprovar que el tercer està sotmès a les obligacions en matèria de prevenció de blanqueig de capitals i de finançament del

terrorisme i és objecte de supervisió en aquestes matèries, i ha d'adoptar així mateix mesures raonables a fi de determinar que té al seu abast procediments adequats per al compliment de les mesures de diligència deguda i conservació de documents.

4. Els subjectes obligats poden acceptar mesures de diligència deguda practicades per les seves filials o sucursals domiciliades a tercers països sempre que el grup estableixi i apliqui mesures comunes de diligència deguda i de registre d'operacions, i tingui aprovats uns controls interns en matèria de blanqueig de capitals i de finançament del terrorisme la supervisió dels quals estigui atribuïda a un òrgan de control intern amb facultats a escala de grup.

Article 14. Acords relatius a l'accés a la informació d'identificació de les persones amb responsabilitat pública.

Per determinar la condició de persona amb responsabilitat pública, familiar o persona pròxima a aquella, els subjectes obligats poden accedir als fitxers creats a l'empara del que estableix l'article 15.1 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, per altres subjectes obligats, pels òrgans centralitzats de prevenció que esmenta l'article 44 d'aquest Reglament o per tercers. En aquests supòsits, els acords que formalitzin aquest accés han d'incloure les respectives obligacions de les parts a fi de complir les limitacions i els requisits que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal i la seva normativa de desplegament, en particular pel que fa a la seguretat en la transmissió de les dades i als procediments que s'han d'adoptar per garantir l'actualització contínua de les dades contingudes en els fitxers.

Secció 2a Mesures simplificades de diligència deguda

Article 15. Clients susceptibles d'aplicació de mesures simplificades de diligència deguda.

Els subjectes obligats poden aplicar, en funció del risc, mesures simplificades de diligència deguda respecte dels clients següents:

- a) Les entitats de dret públic dels estats membres de la Unió Europea o de països tercers equivalents.
- b) Les societats o altres persones jurídiques controlades o participades majoritàriament per entitats de dret públic dels estats membres de la Unió Europea o de països tercers equivalents.
- c) Les entitats financeres, exceptuades les entitats de pagament, domiciliades a la Unió Europea o a països tercers equivalents, que siguin objecte de supervisió per garantir el compliment de les obligacions de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.
- d) Les sucursals o filials d'entitats financeres, exceptuades les entitats de pagament, domiciliades a la Unió Europea o a països tercers equivalents, quan estiguin sotmeses per la matriu a procediments de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.
- e) Les societats cotitzades els valors de les quals s'admetin a negociació en un mercat regulat de la Unió Europea o de països tercers equivalents, així com les seves sucursals i filials participades majoritàriament.

Article 16. Productes o operacions susceptibles d'aplicació de mesures simplificades de diligència deguda.

Els subjectes obligats poden aplicar, en funció del risc, mesures simplificades de diligència deguda respecte dels productes o les operacions següents:

- a) Les pòlisses d'assegurança de vida amb una prima anual que no excedeixi els 1.000 euros o amb una prima única que no excedeixi els 2.500 euros.

b) Els instruments de previsió social complementària que enumera l'article 51 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, quan la liquiditat estigui limitada als supòsits previstos a la normativa de plans i fons de pensions i no puguin servir de garantia per a un préstec.

c) Les assegurances col·lectives que instrumentin compromisos per pensions a què es refereix la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, quan compleixin els requisits següents:

1r Que instrumentin compromisos per pensions que tinguin el seu origen en un conveni col·lectiu o en un expedient de regulació d'ocupació, entès com l'extinció de les relacions laborals en virtut d'un acomiadament col·lectiu de l'article 51 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, o de resolució judicial adoptada en el si d'un procediment concursal.

2n Que no admetin el pagament de primes per part del treballador assegurat que, sumades a les abonades per l'empresari prenedor de l'assegurança, suposin un import superior als límits que estableix l'article 52.1.b) de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, per als instruments de previsió social complementària enumerats al seu article 51.

3r Que no puguin servir de garantia per a un préstec i no prevegin altres supòsits de rescat diferents dels excepcionals de liquiditat recollits a la normativa de plans de pensions o dels recollits a l'article 29 del Reial decret 1588/1999, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament sobre la instrumentació dels compromisos per pensions de les empreses amb els treballadors i els beneficiaris.

d) Les pòlisses del ram de vida que garanteixin exclusivament el risc de mort, incloses les que prevegin a més garanties complementàries d'indemnització pecuniària per invalidesa permanent o parcial, total o absoluta o incapacitat temporal, malaltia greu i dependència.

e) El diner electrònic quan no es pugui recarregar i l'import emmagatzemat no excedeixi els 250 euros o quan, en cas que es pugui recarregar, l'import total disponible en un any natural estigui limitat a 2.500 euros, excepte quan el titular del diner electrònic sol·liciti el reemborsament d'una quantitat igual o superior a 1.000 euros en el curs d'aquest mateix any natural. S'exclou el diner electrònic emès contra lliurament dels mitjans de pagament a què es refereix l'article 34.2.a) de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

f) Els girs postals de les administracions públiques o dels seus organismes dependents i els girs postals oficials per a pagaments del servei postal amb origen i destí en el mateix servei de correus.

g) Els cobraments o pagaments derivats de comissions generades per reserves en el sector turístic que no superin els 1.000 euros.

h) Els contractes de crèdit al consum per import inferior a 2.500 euros, sempre que el reemborsament es faci exclusivament mitjançant càrrec en un compte corrent obert a nom del deutor en una entitat de crèdit domiciliada a la Unió Europea o a països tercers equivalents.

i) Els préstecs sindicats en què el banc agent sigui una entitat de crèdit domiciliada a la Unió Europea o a països tercers equivalents, respecte de les entitats participants que no tinguin la condició de banc agent.

j) Els contractes de targeta de crèdit amb un límit que no superi els 5.000 euros, quan el reemborsament de l'import disposat únicament es pugui dur a terme des d'un compte obert a nom del client en una entitat de crèdit domiciliada a la Unió Europea o país tercer equivalent.

Article 17. *Mesures simplificades de diligència deguda.*

1. En els supòsits previstos en els articles precedents, els subjectes obligats poden aplicar, en funció del risc i en substitució de les mesures normals de diligència deguda, una o diverses de les mesures següents:

- a) Comprovar la identitat del client o del titular real únicament quan se superi un llindar quantitatiu amb posterioritat a l'establiment de la relació de negocis.
- b) Reduir la periodicitat del procés de revisió documental.
- c) Reduir el seguiment de la relació de negocis i l'escrutini de les operacions que no superin un llindar quantitatiu.
- d) No sol·licitar informació sobre l'activitat professional o empresarial del client, i inferir-ne el propòsit i la naturalesa pel tipus d'operacions o relació de negocis establerta.

2. Les mesures simplificades de diligència deguda han de ser congruents amb el risc. No es poden aplicar mesures simplificades de diligència deguda o, si s'escau, aturar-ne l'aplicació quan concorrin o sorgeixin indicis o certesa de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme o riscos superiors a la mitjana.

Article 18. *Compravenda detallista.*

1. En les operacions de compravenda detallista els subjectes obligats a què es refereixen els paràgrafs q) i r) de l'article 2.1 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, han de procedir a la identificació formal del client en la forma que estableixen els articles 4 i 6 d'aquest Reglament i han de conservar la documentació en els termes establerts en els articles 28 i 29. Alternativament, les dades identificadores dels clients i de les operacions s'han de fer constar en un llibre registre, en suport físic o electrònic, que ha d'estar a disposició de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries (d'ara endavant la Comissió), dels seus òrgans de suport o de qualsevol altra autoritat pública legalment habilitada. A aquests efectes, es reputa vàlid el llibre registre a què es refereix l'article 91 del Reial decret 197/1988, de 22 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 17/1985, d'1 de juliol, d'objectes fabricats amb metalls preciosos.

L'aplicació del que estableix aquest apartat pels subjectes obligats a què es refereixen els paràgrafs q) i r) de l'article 2.1 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, permet entendre complertes les obligacions de diligència deguda respecte de les operacions de compravenda detallista.

2. Als efectes d'aquest article, es considera compravenda detallista la realitzada amb clients que no intervinguin en la seva condició de professionals, en establiments oberts al públic.

Secció 3a Mesures reforçades de diligència deguda

Article 19. *Supòsits d'aplicació de mesures reforçades de diligència deguda.*

1. Els subjectes obligats han d'aplicar, a més de les mesures normals de diligència deguda, mesures reforçades de diligència deguda en les àrees de negoci, activitats, productes, serveis, canals de distribució o comercialització, relacions de negoci i operacions que presentin un risc més elevat de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

2. En tot cas, els subjectes obligats han d'aplicar mesures reforçades de diligència deguda en els supòsits següents:

- a) Serveis de banca privada.
- b) Operacions d'enviament de diners l'import de les quals, bé singular, bé acumulat per trimestre natural, superi els 3.000 euros.
- c) Operacions de canvi de moneda estrangera l'import de les quals, bé singular, bé acumulat per trimestre natural, superi els 6.000 euros.

d) Relacions de negocis i operacions amb societats amb accions al portador, que estiguin permeses d'acord amb el que disposa l'article 4.4 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

e) Relacions de negoci i operacions amb clients de països, territoris o jurisdiccions de risc, o que suposin transferència de fons des de o cap a aquests països, territoris o jurisdiccions, incloent-hi, en tot cas, els països per als quals el Grup d'Acció Financera (GAFI) exigeixi l'aplicació de mesures de diligència reforçada.

f) Transmissió d'accions o participacions de societats preconstituïdes. A aquests efectes, s'entenen per societats preconstituïdes les constituïdes sense activitat econòmica real per a la seva transmissió posterior a tercers.

3. Sense perjudici del que disposa aquest article, els subjectes obligats han de determinar, en els procediments de control intern que esmenta l'article 31, altres situacions que, d'acord amb la seva anàlisi de risc, requereixin l'aplicació de mesures reforçades de diligència deguda.

Per determinar aquests supòsits de risc superior, els subjectes obligats han de tenir en consideració, entre d'altres, els factors següents:

a) Característiques del client:

1r Clients no residents a Espanya.

2n Societats amb una estructura accionarial i de control que no sigui transparent o resulti inusual o excessivament complexa.

3r Societats de mera tinença d'actius.

b) Característiques de l'operació, relació de negocis o canal de distribució:

1r Relacions de negoci i operacions en circumstàncies inusuals.

2n Relacions de negoci i operacions amb clients que utilitzin habitualment mitjans de pagament al portador.

3r Relacions de negoci i operacions executades a través d'intermediaris.

Article 20. *Mesures reforçades de diligència deguda.*

1. En els supòsits de risc superior a la mitjana previstos a l'article precedent o que hagi determinat el subjecte obligat d'acord amb la seva anàlisi de risc, els subjectes obligats han de comprovar en tot cas les activitats declarades pels seus clients i la identitat del titular real, en els termes previstos als articles 9.1 i 10.2.

Adicionalment s'han d'aplicar, en funció del risc, una o diverses de les mesures següents:

a) Actualitzar les dades obtingudes en el procés d'acceptació del client.

b) Obtenir documentació o informació addicional sobre el propòsit i índole de la relació de negocis.

c) Obtenir documentació o informació addicional sobre l'origen dels fons.

d) Obtenir documentació o informació addicional sobre l'origen del patrimoni del client.

e) Obtenir documentació o informació sobre el propòsit de les operacions.

f) Obtenir autorització directiva per establir o mantenir la relació de negocis o executar l'operació.

g) Fer un seguiment reforçat de la relació de negoci, incrementant el nombre i la freqüència dels controls aplicats i seleccionant patrons d'operacions per a examen.

h) Examinar i documentar la congruència de la relació de negocis o de les operacions amb la documentació i informació disponible sobre el client.

i) Examinar i documentar la lògica econòmica de les operacions.

j) Exigir que els pagaments o ingressos es facin a un compte a nom del client, obert en una entitat de crèdit domiciliada a la Unió Europea o a països tercers equivalents.

k) Limitar la naturalesa o quantia de les operacions o els mitjans de pagament utilitzats.

2. Els subjectes obligats han d'incloure el beneficiari de la pòlissa d'assegurança de vida com un factor de risc rellevant als efectes de determinar la procedència d'aplicar mesures reforçades de diligència deguda. En els casos en què el beneficiari presenti un risc superior a la mitjana, les mesures reforçades de diligència deguda han d'incloure mesures adequades per identificar i comprovar la identitat del titular real del beneficiari amb caràcter previ al pagament de la prestació derivada del contracte o a l'exercici pel prenedor dels drets de rescat, avançament o pignoració que confereix la pòlissa.

Article 21. Requisits en les relacions de negoci i operacions no presencials.

1. Els subjectes obligats poden establir relacions de negoci o executar operacions a través de mitjans telefònics, electrònics o telemàtics amb clients que no es trobin físicament presents, sempre que concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) La identitat del client quedi acreditada de conformitat amb el que disposa la normativa aplicable sobre signatura electrònica.

b) La identitat del client quedi acreditada mitjançant còpia del document d'identitat, dels que estableix l'article 6, que correspongui, sempre que la còpia esmentada estigui expedida per un fedatari públic.

c) El primer ingrés procedeixi d'un compte a nom del mateix client obert en una entitat domiciliada a Espanya, a la Unió Europea o a països tercers equivalents.

d) La identitat del client quedi acreditada mitjançant la utilització d'altres procediments segurs d'identificació de clients en operacions no presencials, sempre que aquests procediments hagin estat prèviament autoritzats pel Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries (d'ara endavant, Servei Executiu de la Comissió).

En tot cas, en el termini d'un mes des de l'establiment de la relació de negocis no presencial, els subjectes obligats han d'obtenir d'aquests clients una còpia dels documents necessaris per practicar la diligència deguda.

2. Els criteris per acreditar la identitat del client en relació amb els subjectes obligats sotmesos a la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, i a la seva normativa de desplegament, s'han de determinar en el procés de concessió de llicències generals per la Direcció General d'Ordenació del Joc, amb l'informe favorable previ del Servei Executiu de la Comissió.

Article 22. Països, territoris o jurisdiccions de risc.

1. Els subjectes obligats han de considerar com a països, territoris o jurisdiccions de risc els següents:

a) Països, territoris o jurisdiccions que no tinguin sistemes adequats de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

b) Països, territoris o jurisdiccions subjectes a sancions, embargaments o mesures anàlogues aprovades per la Unió Europea, les Nacions Unides o altres organitzacions internacionals.

c) Països, territoris o jurisdiccions que presentin nivells significatius de corrupció o altres activitats criminals.

d) Països, territoris o jurisdiccions en els quals es faciliti finançament o suport a activitats terroristes.

e) Països, territoris o jurisdiccions que presentin un sector financer extraterritorial significatiu (centres «off-shore»).

f) Països, territoris o jurisdiccions que tinguin la consideració de paradisos fiscals.

2. En la determinació dels països, territoris o jurisdiccions de risc els subjectes obligats han de recórrer a fonts creïbles, com ara els informes d'avaluació mútua del Grup d'Acció Financera (GAFI) o els seus equivalents regionals o els informes d'altres organismes internacionals.

La Comissió ha de publicar orientacions per assistir els subjectes obligats en la determinació del risc geogràfic.

CAPÍTOL III

De les obligacions d'informació

Secció 1a Obligacions de comunicació

Article 23. *Alertes.*

Els procediments de control intern que esmenta l'article 31 han de determinar, en funció del risc, alertes adequades per tipologia, intervinents i quantia de les operacions. Les alertes generades s'han de revisar als efectes de determinar si és procedent l'examen especial de l'operació, de conformitat amb el que estableix l'article 25.

En el cas de subjectes obligats el nombre anual d'operacions dels quals excedeixi les 10.000, és preceptiva la implantació de models automatitzats de generació i priorització d'alertes.

Les alertes establertes en els procediments de control intern són objecte de revisió periòdica amb l'objecte de garantir la seva adequació permanent a les característiques i el nivell de risc de l'operativa del subjecte obligat.

Article 24. *Operacions susceptibles d'estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.*

1. El que disposa l'article precedent s'entén sense perjudici de la detecció d'operacions de risc per part dels directius, empleats i agents, als efectes de la qual els subjectes obligats, com a part dels procediments de control intern que esmenta l'article 31:

a) Han de difondre internament una relació d'operacions susceptibles d'estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

b) Han d'establir un curs de comunicació amb els òrgans de control intern, amb instruccions precises als directius, empleats i agents sobre com procedir en cas que detectin qualsevol fet o operació que pugui estar relacionat amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

c) Han d'aprovar un formulari orientatiu del contingut mínim que ha d'incloure la comunicació interna d'operacions.

d) Han de garantir la confidencialitat de les comunicacions d'operacions de risc fetes pels empleats, directius o agents.

e) Han de proporcionar formació adequada, de conformitat amb el que preveu l'article 39.

2. En la relació d'operacions susceptibles d'estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, s'hi han d'incloure, en tot cas, entre d'altres, els supòsits següents:

a) Quan la naturalesa o el volum de les operacions actives o passives dels clients no es correspongui amb la seva activitat o antecedents operatius.

b) Quan un mateix compte, sense causa que ho justifiqui, sigui abonat mitjançant ingressos en efectiu per un nombre elevat de persones o rebi múltiples ingressos en efectiu de la mateixa persona.

c) Pluralitat de transferències fetes per diversos ordenants a un mateix beneficiari a l'exterior o per un únic ordenant a l'exterior a diversos beneficiaris a Espanya, sense que s'aprecii relació de negoci entre els intervinents.

d) Moviments amb origen o destí en territoris o països de risc.

e) Transferències que no continguin la identitat de l'ordenant o el número del compte origen de la transferència.

f) Operativa amb agents que, per la seva naturalesa, volum, quantia, zona geogràfica o altres característiques de les operacions, difereixin significativament de les usuals o ordinàries del sector o de les pròpies del subjecte obligat.

g) Els tipus d'operacions que estableixi la Comissió. Aquestes operacions han de ser objecte de publicació o comunicació als subjectes obligats, directament o per mitjà de les seves associacions professionals.

S'hi han d'incloure així mateix les operacions que, amb les característiques anteriorment assenyalades, s'hagin intentat i no executat.

Article 25. *Examen especial.*

1. El procés d'examen especial s'ha de fer de manera estructurada, documentant les fases d'anàlisi, les gestions fetes i les fonts d'informació consultades. En tot cas, el procés d'examen especial té naturalesa integral, i s'ha d'analitzar per tant tota l'operativa relacionada, tots els intervinents en l'operació i tota la informació rellevant que consta al subjecte obligat i, si s'escau, al grup empresarial.

2. Concloua l'anàlisi tècnica, el representant davant el Servei Executiu de la Comissió ha d'adoptar, motivadament i sense demora, la decisió sobre si és procedent o no la comunicació al Servei Executiu de la Comissió, en funció de la concurrència en l'operativa d'indici o certesa de relació amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, el procediment de control intern del subjecte obligat pot preveure que la decisió se sotmeti, prèviament, a la consideració de l'òrgan de control intern. En aquests casos, l'òrgan de control intern ha d'adoptar la decisió per majoria, i ha de constar expressament a l'acta el sentit i la motivació del vot de cadascun dels membres.

Les decisions sobre comunicació han de respondre, en tot cas, a criteris homogenis, i a l'expedient d'examen especial s'hi ha de fer constar la motivació.

En els supòsits en què la detecció de l'operació derivi de la comunicació interna d'un empleat, agent o directiu de l'entitat, la decisió final adoptada sobre si és procedent o no la comunicació per indicati de l'operació s'ha de posar en coneixement del comunicant.

3. Els subjectes obligats han de mantenir un registre que, per ordre cronològic, reculli per a cada expedient d'examen especial realitzat, entre altres dades, les seves dates d'obertura i tancament, el motiu que va generar-ne la realització, una descripció de l'operativa analitzada, la conclusió assolida després de l'examen i les raons en què es basa. Així mateix, s'ha de fer constar la decisió sobre la seva comunicació o no al Servei Executiu de la Comissió i la seva data, així com la data en què, si s'escau, es va fer la comunicació.

4. Els subjectes obligats han de conservar els expedients d'examen especial durant el termini de deu anys.

Article 26. *Comunicació per indicati.*

1. Un cop conclòs l'examen especial establert a l'article precedent, i després que s'hagi determinat la concurrència en l'operativa d'indici o certesa de relació amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, s'ha d'efectuar sense dilació la comunicació per indicati, en el suport i format establert pel Servei Executiu de la Comissió.

2. Sense perjudici d'efectuar la comunicació per indici al Servei Executiu de la Comissió, el subjecte obligat ha d'adoptar immediatament mesures addicionals de gestió i mitigació del risc, que han de prendre en consideració el risc de revelació.

3. En virtut del que disposa l'article 18.2 f) de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, en les comunicacions per indici s'ha d'incloure informació sobre la decisió que ha adoptat o que previsiblement adoptarà el subjecte obligat respecte a la continuació o interrupció de la relació de negocis amb el client o clients que participin en l'operació, així com la justificació d'aquesta decisió. En cas que la no-interrupció de la relació de negocis estigui determinada per la necessitat de no interferir en un lliurament vigilat acordat d'acord amb el que disposa l'article 263 bis de la Llei d'enjudiciament criminal, aquest fet s'ha de fer constar de manera expressa.

4. Quan els subjectes obligats eximits de l'obligació de nomenament de representant davant el Servei Executiu de la Comissió facin una comunicació per indici, han d'incloure preceptivament a aquesta comunicació les dades identificadores del subjecte obligat, així com les dades identificadores i de contacte de la persona que el representi.

Article 27. *Comunicació sistemàtica.*

1. En tot cas, els subjectes obligats han de comunicar mensualment al Servei Executiu de la Comissió:

a) Les operacions que comportin moviment físic de moneda metàl·lica, paper moneda, xecs de viatge, xecs o altres documents al portador lliurats per entitats de crèdit, a excepció de les que siguin objecte d'abonament o càrrec al compte d'un client, per un import superior a 30.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera.

b) Els subjectes obligats que facin enviaments de diners en els termes que estableix l'article 2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, han de comunicar al Servei Executiu de la Comissió les operacions que comportin moviment físic de moneda metàl·lica, paper moneda, xecs de viatge, xecs o altres documents al portador, per un import superior a 1.500 euros o el seu contravalor en moneda estrangera.

c) Les operacions fetes per o amb persones físiques o jurídiques que siguin residents, o actuïn a compte d'aquestes, en territoris o països que a aquest efecte es designin per ordre del ministre d'Economia i Competitivitat, així com les operacions que impliquin transferències de fons a o des dels territoris o països esmentats, sigui quina sigui la residència de les persones intervinents, sempre que l'import de les operacions esmentades sigui superior a 30.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera.

d) Les operacions que suposin moviments de mitjans de pagament subjectes a declaració obligatòria de conformitat amb l'article 34 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

e) La informació agregada sobre l'activitat d'enviaments de diners, definida a l'article 2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, desglossada per països d'origen o destí i per agent o centre d'activitat.

f) La informació agregada sobre l'activitat de transferències amb les entitats de crèdit o a l'exterior d'aquestes, desglossada per països d'origen o destí.

g) Les operacions que es determinin mitjançant ordre del ministre d'Economia i Competitivitat.

Els subjectes obligats no han d'incloure a la comunicació sistemàtica mensual les operacions corresponents a la seva activitat pròpia d'inversió o captació de recursos financers en mercats internacionals o activitat d'igual naturalesa d'aquells clients que tinguin la condició d'entitat financera autoritzada per operar a la Unió Europea o tercers països equivalents.

En cas que no existeixin operacions susceptibles de comunicació sistemàtica, els subjectes obligats han de comunicar semestralment aquesta circumstància al Servei Executiu de la Comissió.

2. El Servei Executiu de la Comissió ha d'establir els criteris per determinar quan, als efectes de l'obligació de comunicació sistemàtica, diverses operacions s'han d'agregar perquè es consideren fraccionaments d'una mateixa operació.

3. Queden exceptuats de l'obligació de comunicació sistemàtica els corredors d'assegurances que esmenta l'article 2.1 b) de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, les empreses d'assessorament financer i els subjectes obligats esmentats als paràgrafs k) a y), tots dos inclusivament, de l'article 2.1 de la mateixa Llei.

Secció 2a Conservació de documents

Article 28. Conservació de documents de diligència deguda.

1. Els subjectes obligats han de conservar tota la documentació obtinguda o generada en aplicació de les mesures de diligència deguda, amb inclusió, en particular, de les còpies dels documents febaents d'identificació, les declaracions del client, la documentació i informació aportada pel client o obtinguda de fonts fiables independents, la documentació contractual i els resultats de qualsevol anàlisi efectuada, durant un període de deu anys des de la terminació de la relació de negoci o l'execució de l'operació ocasional.

2. Els subjectes obligats han d'emmagatzemar les còpies dels documents febaents d'identificació formal en suports òptics, magnètics o electrònics.

Així mateix, es poden emmagatzemar en suports òptics, magnètics o electrònics les còpies dels documents acreditatius de la realització d'operacions d'ingrés, retirada o traspàs de fons des d'un compte en una entitat de crèdit i els que acreditin l'ordre o recepció de transferències de fons realitzades en entitats de pagament o operacions de canvi de moneda.

Se n'exceptuen els subjectes obligats que, amb inclusió dels agents, ocupin menys de 10 persones i tinguin un volum de negocis anual o un balanç general anual que no superi els 2 milions d'euros, que poden optar per mantenir còpies físiques dels documents d'identificació. Aquesta excepció no és aplicable als subjectes obligats integrats en un grup empresarial que excedeixi aquestes xifres.

Article 29. Altres obligacions de conservació documental.

1. Els subjectes obligats han de conservar els documents i han de mantenir registres adequats de totes les relacions de negoci i operacions, nacionals i internacionals, durant un període de deu anys des de la terminació de la relació de negoci o l'execució de l'operació ocasional. Els registres han de permetre la reconstrucció d'operacions individuals perquè puguin tenir efecte probatori en cas necessari.

2. Els subjectes obligats han de conservar durant un període de deu anys els documents en què es formalitzi el compliment de les seves obligacions de comunicació i de control intern.

Article 30. Requeriments de les autoritats.

La documentació i informació obtinguda o generada pels subjectes obligats pot ser requerida per la Comissió, pels seus òrgans de suport o per qualsevol altra autoritat pública o agent de la policia judicial dels cossos i forces de seguretat de l'Estat legalment habilitat.

CAPÍTOL IV

De les mesures de control intern

Secció 1a Disposicions comunes

Article 31. *Procediments de control intern.*

1. Els subjectes obligats han d'aprovar per escrit i aplicar polítiques i procediments adequats de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Els corredors de comerç i els subjectes obligats compresos a l'article 2.1 i) a u), tots dos inclusivament, que, amb inclusió dels agents, ocupin menys de 10 persones i tinguin un volum de negocis anual o un balanç general anual que no superi els 2 milions d'euros, queden exceptuats de les obligacions referides en aquest article i en els articles 32, 33, 35, 38 i 39. Aquestes excepcions no són aplicables als subjectes obligats integrats en un grup empresarial que superi aquestes xifres.

2. Les polítiques i els procediments de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme els ha d'aprovar l'òrgan d'administració del subjecte obligat que, en els supòsits de l'article 2.1 n) de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, són les organitzacions col·legials. En el supòsit de subjectes obligats amb un volum de negocis anual que superi els 50 milions d'euros o amb un balanç general anual que superi els 43 milions d'euros, els procediments a través dels quals s'implementin les polítiques de prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme poden ser aprovats per l'òrgan de control intern que esmenta l'article 35.2.

3. Els llistats fixats per determinar les mesures de control intern aplicables d'acord amb aquesta secció i les exigències en matèria de conservació de documents a què fa referència l'article 28 s'han d'interpretar de conformitat amb els criteris que estableix la Recomanació 2003/361 de la Comissió, de 6 de maig de 2003, sobre la definició de microempreses, petites i mitjanes empreses.

Article 32. *Anàlisi de risc.*

1. Els procediments de control intern s'han de fonamentar en una anàlisi de risc prèvia que ha de ser documentada pel subjecte obligat.

L'anàlisi ha d'identificar i avaluar els riscos del subjecte obligat per tipus de clients, països o àrees geogràfiques, productes, serveis, operacions i canals de distribució, i ha de prendre en consideració variables com ara el propòsit de la relació de negocis, el nivell d'actius del client, el volum de les operacions i la regularitat o durada de la relació de negocis.

2. L'anàlisi de risc s'ha de revisar periòdicament i, en tot cas, quan es verifiqui un canvi significatiu que pugui influir en el perfil de risc del subjecte obligat. Així mateix, és preceptiva la realització i documentació d'una anàlisi de risc específica amb caràcter previ al llançament d'un nou producte, la prestació d'un nou servei, la utilització d'un nou canal de distribució o l'ús d'una nova tecnologia per part del subjecte obligat, i s'han d'aplicar mesures adequades per gestionar i mitigar els riscos que identifica l'anàlisi.

Article 33. *Manual de prevenció.*

1. Els procediments de control intern que estableixin els subjectes obligats s'han de documentar en un manual de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, que ha de comprendre, com a mínim, els aspectes següents:

a) La política d'admissió de clients del subjecte obligat, amb una descripció precisa dels clients que potencialment puguin suposar un risc superior a la mitjana per disposició normativa o perquè així es desprengui de l'anàlisi de risc, i de les mesures que s'han d'adoptar per mitigar-lo, inclosa, si s'escau, la negativa a establir relacions de negoci o a executar operacions o la terminació de la relació de negocis.

b) Un procediment estructurat de diligència deguda que ha d'incloure l'actualització periòdica de la documentació i informació exigibles. L'actualització és, en tot cas, preceptiva quan es verifiqui un canvi rellevant en l'activitat del client que pugui influir en el seu perfil de risc.

c) Un procediment estructurat d'aplicació de les mesures de diligència deguda als clients existents en funció del risc que ha de tenir en compte, si s'escau, les mesures aplicades prèviament i l'adequació de les dades obtingudes.

d) Una relació de fets o operacions que, per la seva naturalesa, puguin estar relacionats amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, i que n'ha d'establir la revisió periòdica i la difusió entre els directius, empleats i agents del subjecte obligat.

e) Una descripció detallada dels fluxos interns d'informació, amb instruccions precises als directius, empleats i agents del subjecte obligat sobre com procedir en relació amb els fets o les operacions que, per la seva naturalesa, puguin estar relacionats amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

f) Un procediment per detectar fets o operacions subjectes a examen especial, amb descripció de les eines o aplicacions informàtiques implantades i de les alertes establertes.

g) Un procediment estructurat d'examen especial que concreti de forma precisa les fases del procés d'anàlisi i les fonts d'informació que s'han d'utilitzar, i que formalitzi per escrit el resultat de l'examen i les decisions adoptades.

h) Una descripció detallada del funcionament dels òrgans de control intern, que n'ha d'incloure la composició i les competències i la periodicitat de les seves reunions.

i) Les mesures per assegurar el coneixement dels procediments de control intern per part dels directius, empleats i agents del subjecte obligat, inclosa la seva difusió periòdica i la realització d'accions formatives de conformitat amb un pla anual.

j) Les mesures que s'han d'adoptar per verificar el compliment dels procediments de control intern per part dels directius, empleats i agents del subjecte obligat.

k) Els requisits i criteris de contractació d'agents, que han d'obeir al que disposa l'article 37.2.

l) Les mesures que s'han d'adoptar per assegurar-se que els corresponsals del subjecte obligat apliquen procediments adequats de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

m) Un procediment de verificació periòdica de l'adequació i eficàcia de les mesures de control intern. En els subjectes obligats que disposin de departament d'auditoria interna correspon a aquest la funció de verificació esmentada.

n) L'actualització periòdica de les mesures de control intern, a la llum dels desenvolupaments observats en el sector i de l'anàlisi del perfil de negoci i operativa del subjecte obligat.

ñ) Un procediment de conservació de documents que en garanteixi la gestió adequada i la disponibilitat immediata.

2. Els subjectes obligats han de verificar i actualitzar periòdicament el manual en els termes dels paràgrafs m) i n) de l'apartat precedent. El Servei Executiu de la Comissió pot supervisar o inspeccionar l'aplicació efectiva de les mesures de control intern previstes al manual, de conformitat amb el que preveu l'article 47 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Article 34. *Adequació dels procediments de control intern.*

Els procediments de control intern han de permetre al subjecte obligat:

a) Centralitzar, gestionar, controlar i emmagatzemar de manera eficaç la documentació i informació dels clients i de les operacions que es facin.

b) Verificar l'aplicació efectiva dels controls previstos i reforçar-los en cas necessari.

c) Adoptar i aplicar mesures reforçades per gestionar i mitigar els riscos més elevats.

d) Agregar les operacions realitzades a fi de detectar potencials fraccionaments i operacions connectades.

- e) Determinar, amb caràcter previ, si és procedent el coneixement i la verificació de l'activitat professional o empresarial del client.
- f) Detectar canvis en el comportament operatiu dels clients o inconsistències amb el seu perfil de risc.
- g) Impedir l'execució d'operacions quan no constin completes les dades obligatòries del client o de l'operació.
- h) Impedir l'execució d'operacions per part de persones o entitats subjectes a la prohibició d'operar.
- i) Seleccionar per a la seva anàlisi operacions en funció d'alertes predeterminades i adequades a la seva activitat.
- j) Mantenir una comunicació directa de l'òrgan de control intern amb la xarxa comercial.
- k) Atendre de forma ràpida, segura i eficaç els requeriments de documentació i informació de la Comissió, dels seus òrgans de suport o de qualsevol altra autoritat pública legalment habilitada.
- l) Emplenar la comunicació sistemàtica d'operacions al Servei Executiu de la Comissió o, si s'escau, la comunicació semestral negativa.

Article 35. *Òrgans de control intern.*

1. Els subjectes obligats han de designar un representant davant el Servei Executiu de la Comissió, que sigui responsable del compliment de les obligacions d'informació que estableix la Llei 10/2010, de 28 d'abril. El representant pot designar, així mateix, fins a dues persones autoritzades, que han d'actuar sota la direcció i responsabilitat del representant davant el Servei Executiu de la Comissió.

La proposta de nomenament del representant i, si s'escau, dels autoritzats, acompanyada d'una descripció detallada de la seva trajectòria professional, s'ha de comunicar al Servei Executiu de la Comissió, que, de forma raonada, pot formular objeccions o observacions. Així mateix, s'ha de comunicar al Servei Executiu de la Comissió el cessament o la substitució del representant o persones autoritzades quan tinguin caràcter disciplinari.

2. Els subjectes obligats han d'establir un òrgan de control intern responsable de l'aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

La constitució d'un òrgan de control intern no és preceptiva en els subjectes obligats compresos a l'article 2.1 i) i següents i en els corredors de comerç quan, amb inclusió dels agents, ocupin menys de 50 persones i tinguin un volum de negocis anual o un balanç general anual que no superi els 10 milions d'euros, i en aquests casos ha d'exercir les seves funcions el representant davant el Servei Executiu de la Comissió. Aquesta excepció no és aplicable als subjectes obligats integrats en un grup empresarial que superi aquestes xifres.

3. Els subjectes obligats, que tinguin un volum de negocis anual que excedeixi els 50 milions d'euros o un balanç general anual que excedeixi els 43 milions d'euros, han de disposar d'una unitat tècnica per al tractament i l'anàlisi de la informació.

La unitat tècnica ha de disposar de personal especialitzat, en dedicació exclusiva i amb formació adequada en matèria d'anàlisi.

Article 36. *Mesures de control intern a escala de grup.*

1. Els subjectes obligats que conformin un grup empresarial, que integri filials o sucursals majoritàriament participades domiciliades a tercers països, han d'aprovar polítiques de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme aplicables a tot el grup, orientades al compliment del que estableix l'article 31.1 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Aquestes polítiques inclouen, en tot cas, els procediments per a la transmissió d'informació entre els membres del grup, i estableixen les cauteles adequades en relació

amb l'ús de la informació transmesa. Quan l'intercanvi d'informació es faci amb països que no ofereixin un nivell de protecció adequat de conformitat amb el que disposa la normativa de protecció de dades, és necessària l'autorització de la transferència internacional de dades per part de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, en els termes que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, i la seva normativa de desplegament.

2. Els procediments de control intern s'han d'establir a escala de grup, i són aplicables a totes les sucursals i filials domiciliades a Espanya amb participació majoritària del subjecte obligat.

Els procediments de control intern a escala de grup han de tenir en compte els diferents sectors d'activitat, models de negoci i perfils de risc i han de preveure els intercanvis d'informació necessaris per a una gestió integrada del risc. En particular, els òrgans de control intern del grup han de tenir accés, sense cap restricció, a qualsevol informació que consti a les filials o sucursals que sigui necessària per al desenvolupament de les seves funcions de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

3. Als efectes del Reglament, és aplicable la definició de grup recollida a l'article 42 del Codi de comerç.

Per a l'aplicació al grup empresarial dels llinars previstos a les excepcions dels articles 31 i següents, es tenen en consideració únicament les filials o sucursals del grup que tinguin la consideració de subjectes obligats de conformitat amb l'article 2.1 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Article 37. *Mesures de control intern aplicables als agents.*

1. Els subjectes obligats, sense perjudici de la seva responsabilitat directa, s'han d'assegurar del compliment efectiu per part dels seus agents de les obligacions de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

A aquests efectes, els subjectes obligats han d'incloure els agents en l'àmbit d'aplicació dels seus procediments de control intern. Els esmentats procediments han de preveure, en particular, mecanismes específics de seguiment i control de les activitats dels agents que s'adaptin al nivell de risc existent en funció de les característiques concretes de la relació d'agència.

En els supòsits en què el subjecte obligat determini que un agent ha incomplert greument o sistemàticament els procediments de control intern, ha de posar fi al contracte d'agència, i ha de procedir a examinar l'operativa de l'agent de conformitat amb el que disposa l'article 17 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

2. Els procediments de control intern han d'establir mecanismes específics que garanteixin l'aplicació d'alts estàndards ètics en la contractació d'agents.

L'operativa dels nous agents ha de ser objecte de seguiment reforçat per part del subjecte obligat.

3. Els subjectes obligats han de mantenir a disposició de la Comissió, dels seus òrgans de suport o de qualsevol altra autoritat pública legalment habilitada una relació completa i actualitzada dels seus agents, que ha d'incloure totes les dades necessàries per identificar-los i localitzar-los adequadament.

4. El que disposa el present article és igualment aplicable a les persones o entitats no residents que desenvolupin a Espanya, a través d'agents, activitats subjectes a obligacions de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Article 38. *Examen extern.*

1. Els informes d'expert extern han de descriure i valorar les mesures de control intern dels subjectes obligats a una data de referència, de conformitat amb el que disposa l'article 28 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Els informes s'han d'emetre, en tot cas, dins dels dos mesos següents a la data de referència.

2. Els òrgans d'administració del subjecte obligat han d'adoptar sense dilació les mesures necessàries per solucionar les deficiències identificades als informes d'expert extern.

En el cas de deficiències que no siguin susceptibles de resolució immediata, els òrgans d'administració del subjecte obligat han d'adoptar, expressament, un pla de remei, que estableixi un calendari precís per implantar les mesures correctores. Aquest calendari no pot excedir, amb caràcter general, un any natural.

3. L'examen extern ha d'incloure totes les sucursals i filials amb participació majoritària del subjecte obligat. En relació amb les sucursals i filials situades a països tercers, l'expert ha de verificar específicament el compliment efectiu del que disposa l'article 31 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

4. En el cas dels òrgans centralitzats de prevenció que esmenta l'article 27 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, l'expert extern ha de descriure i valorar el seu funcionament i l'adequació dels seus mitjans humans, materials i tècnics.

Així mateix, l'expert extern ha de comprovar, mitjançant mostreig estadístic, la implantació efectiva de les mesures de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme per part dels professionals incorporats a l'òrgan centralitzat de prevenció.

Article 39. *Formació.*

1. Els subjectes obligats han d'aprovar un pla anual de formació en matèria de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

2. El pla de formació s'ha de fonamentar en els riscos identificats, de conformitat amb l'article 32, i ha de preveure accions formatives específiques per als directius, empleats i agents del subjecte obligat. Aquestes accions formatives, que s'han d'acreditar apropiadament, han de ser congruents amb el grau de responsabilitat dels receptors i el nivell de risc de les activitats que desenvolupin.

3. Anualment, els subjectes obligats han de documentar el grau de compliment del pla de formació.

L'examen extern que esmenta l'article 38 ha de valorar l'adequació de les accions formatives realitzades pel subjecte obligat.

4. Els subjectes obligats per als quals no sigui preceptiva l'aprovació d'un pla anual de formació, han d'acreditar que el representant davant el Servei Executiu de la Comissió ha rebut formació externa adequada per a l'exercici de les seves funcions.

Article 40. *Alts estàndards ètics en la contractació d'empleats, directius i agents.*

1. Els procediments dels subjectes obligats han de garantir alts estàndards ètics en la contractació de directius, empleats o agents d'acord amb el que disposa l'article 30.2 de la Llei 10/2010 de 28 d'abril. A aquests efectes, s'han d'aplicar a aquests col·lectius els criteris d'idoneïtat que fixa la normativa sectorial que els sigui aplicable.

2. A falta de normativa específica, per determinar la concurrència d'alts estàndards ètics en directius, empleats o agents del subjecte obligat, s'ha de prendre en consideració la seva trajectòria professional, i se n'ha de valorar l'observança i el respecte a les lleis mercantils o altres que regulin l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com a les bones pràctiques del sector d'activitat de què es tracti.

3. No es considera que concorren alts estàndards ètics quan l'empleat, directiu o agent:

a) Tingui antecedents penals no cancel·lats ni susceptibles de cancel·lació per delictes dolosos contra el patrimoni, i contra l'ordre socioeconòmic, contra la hisenda pública i la Seguretat Social, delictes contra l'Administració Pública i falsedats.

b) Hagi estat sancionat mitjançant resolució administrativa en ferm amb la suspensió o separació del càrrec per infracció de la Llei 10/2010, de 28 d'abril. Aquesta circumstància s'ha de valorar durant el temps que es prolongui la sanció.

Secció 2a Disposicions especials

Article 41. *Mesures de control intern aplicables per l'administrador nacional del Registre de drets d'emissió previst a la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.*

1. L'administrador nacional del Registre de drets d'emissió previst a la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle ha de designar un representant davant el Servei Executiu de la Comissió, que sigui responsable del compliment de les obligacions de comunicació que estableix la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

El representant davant el Servei Executiu de la Comissió ha de rebre formació externa adequada per a l'exercici de les seves funcions.

2. L'administrador nacional del Registre de drets d'emissió previst a la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle ha d'aprovar un manual de procediments que inclogui:

a) La política d'admissió de clients, desenvolupada de conformitat amb les restriccions que fixa el Reglament (UE) núm. 389/2013 de la Comissió, de 2 de maig de 2013, del Parlament Europeu i del Consell, pel qual s'estableix el Registre de la Unió de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell i les decisions núm. 280/2004/CE i núm. 406/2009/CE del Parlament Europeu i del Consell, pel qual es deroguen els reglaments (UE) núm. 920/2010 i núm. 1193/2011, de la Comissió.

b) Una relació de fets o operacions que, per la seva naturalesa, puguin estar relacionats amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, i que n'estableixi la revisió periòdica.

c) Un procediment per detectar fets o operacions subjectes a examen especial, amb descripció de les eines o aplicacions informàtiques implantades i de les alertes establertes.

d) Un procediment estructurat d'examen especial que concreti de forma precisa les fases del procés d'anàlisi i les fonts d'informació que s'han d'utilitzar, i que formalitzi per escrit el resultat de l'examen i les decisions adoptades.

Article 42. *Fundacions i associacions.*

1. Les fundacions i associacions han d'identificar i comprovar la identitat de totes les persones que rebin a títol gratuït fons o recursos. Quan la naturalesa del projecte o activitat faci inviable la identificació individualitzada o quan l'activitat realitzada comporti un escàs risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, s'ha de procedir a la identificació del col·lectiu de beneficiaris i de les contraparts o col·laboradors en l'esmentat projecte o activitat.

2. Les fundacions i associacions han d'identificar i comprovar la identitat de totes les persones que aportin a títol gratuït fons o recursos per un import igual o superior a 100 euros.

3. Sense perjudici del que preveu l'article 39 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, i de les obligacions que els siguin aplicables d'acord amb la seva normativa específica, les fundacions i associacions han d'aplicar les mesures següents:

a) Implementar procediments per garantir la idoneïtat dels membres dels òrgans de govern i d'altres llocs de responsabilitat de l'entitat.

b) Aplicar procediments per assegurar el coneixement de les seves contraparts, incloent-hi la seva adequada trajectòria professional i l'honorabilitat de les persones responsables de la seva gestió.

c) Aplicar sistemes adequats, en funció del risc, de control de l'execució efectiva de les seves activitats i de l'aplicació dels fons d'acord amb allò previst.

d) Conservar durant un termini de deu anys els documents o registres que acreditin l'aplicació dels fons en els diferents projectes.

e) Informar al Servei Executiu de la Comissió sobre els fets que puguin constituir indicatiu o prova de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

f) Col·laborar amb la Comissió i amb els seus òrgans de suport de conformitat amb el que disposa l'article 21 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

4. Les administracions públiques o els seus organismes dependents que atorguin subvencions a associacions i fundacions, així com els protectorats i els organismes encarregats de la verificació de la constitució d'associacions esmentats a l'article 39 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, han de comunicar al Servei Executiu de la Comissió les situacions que detectin en l'exercici de les seves competències i que puguin estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme. Aquests organismes han d'informar raonadament la Secretaria de la Comissió quan detectin incompliments de les obligacions que estableix l'article 39 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, o del que disposa aquest article.

Article 43. Mesures de control intern aplicables al pagament de premis en loteries o altres jocs d'atzar.

1. Els subjectes obligats que gestionin, explotin o comercialitzin loteries o altres jocs d'atzar han d'establir procediments adequats de control intern en relació amb les operacions de pagament de premis, que en tot cas han de preveure:

a) Un manual de procediments que inclogui, com a mínim:

1r La identificació dels guanyadors de premis per un import igual o superior a 2.500 euros, sense perjudici del que, als efectes d'identificació de jugadors, disposen la Llei 13/2011, de 27 de maig, de regulació del joc, i la seva normativa de desplegament i les normatives equivalents de les comunitats autònomes.

2n Una relació d'operacions de risc, en què es presti particular atenció al cobrament repetitiu de premis.

3r Un procediment per detectar fets o operacions subjectes a examen especial, amb descripció de les eines o les aplicacions informàtiques implantades i de les alertes establertes.

4t Un procediment estructurat d'examen especial que concreti de forma precisa les fases del procés d'anàlisi i les fonts d'informació que s'han d'utilitzar, i que formalitzi per escrit el resultat de l'examen i les decisions adoptades.

b) El nomenament d'un representant davant el Servei Executiu de la Comissió.

c) Un pla anual d'accions formatives dels empleats.

2. Les mesures de control intern establertes han de ser objecte d'examen extern en els termes de l'article 38.

Article 44. Òrgans centralitzats de prevenció d'incorporació obligatòria.

1. Els subjectes obligats que esmenta l'article 2.1.n) de la Llei 10/2010 s'han d'incorporar als òrgans centralitzats de prevenció establerts per les seves organitzacions col·legials d'àmbit nacional.

2. Els òrgans centralitzats de prevenció que esmenta aquest article exerceixen les funcions següents:

a) Examinar, a compte dels funcionaris incorporats, les operacions que presentin les circumstàncies que preveu l'article 17 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril. L'examen es pot dur a terme per petició del funcionari incorporat o com a conseqüència de l'anàlisi d'índexs o bases de dades per l'òrgan centralitzat de prevenció. En tot cas, els funcionaris col·legiats han de posar en coneixement de l'òrgan centralitzat de prevenció, tan aviat com en tinguin coneixement, qualsevol fet o operació, independentment de la seva

quantia, que, per la seva naturalesa, pugui estar relacionat amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

b) Comunicar, en nom i a compte dels funcionaris incorporats, les operacions que esmenta l'article 18 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril. La comunicació l'ha d'efectuar directament el representant de l'òrgan centralitzat davant el Servei Executiu de la Comissió, i n'ha d'informar al funcionari intervinent. Excepcionalment, l'òrgan centralitzat de prevenció es pot abstenir d'informar el funcionari intervinent quan ho sol·liciti el Servei Executiu de la Comissió o quan consideri que això pot posar en risc la investigació.

c) Obtenir informació sobre la titularitat real derivada dels actes en què intervinguin funcionaris incorporats.

d) Aprovar els procediments per a l'aplicació efectiva de les prohibicions d'operar, mesures de bloqueig o altres restriccions o sancions financeres establertes per normes de dret comunitari o nacional.

e) Atendre els requeriments de documentació i informació de la Comissió, dels seus òrgans de suport, o de qualsevol altra autoritat pública o agents de la policia judicial dels cossos i forces de seguretat de l'Estat legalment habilitats.

f) Efectuar anàlisis de risc de l'activitat desenvolupada pels funcionaris col·legiats, en funció dels tipus d'intervinents, àrees geogràfiques i operacions i actualitzar-les periòdicament.

g) Informar els funcionaris incorporats sobre tipologies i operacions de risc.

h) Aprovar les mesures de control intern que han d'aplicar els funcionaris incorporats, que han de ser ratificades pel màxim òrgan decisor de la seva respectiva organització col·legial d'àmbit nacional.

i) Supervisar el compliment dels procediments de control intern, per part dels funcionaris col·legiats. A aquests efectes, el màxim òrgan decisor de la seva respectiva organització col·legial d'àmbit nacional ha d'aprovar les directrius, la freqüència i el contingut de les inspeccions o accions específiques de comprovació que l'òrgan centralitzat porti a terme de manera coordinada amb la resta de les accions de supervisió i control ordinàries desenvolupades d'acord amb les seves normes reguladores. En tot cas, els resultats específics de la supervisió s'han de traslladar al Servei Executiu de la Comissió.

j) Desenvolupar accions formatives dels funcionaris incorporats i del seu personal. Aquestes accions han de ser objecte d'un pla anual, de conformitat amb el que estableix l'article 39.

k) Aprovar mesures de correcció de la informació gravada pels funcionaris col·legiats en les bases de dades des de les quals es trasllada la informació als òrgans de suport de la Comissió per part de l'òrgan centralitzat de prevenció, que ha de ratificar l'organització col·legial d'àmbit nacional.

3. Els òrgans centralitzats poden requerir dels funcionaris incorporats qualsevol informació o documentació necessària per al desenvolupament de les seves funcions.

En l'exercici de les seves funcions d'examen i comunicació, els òrgans centralitzats de prevenció han d'actuar amb plena autonomia tècnica, i no poden demanar o rebre instruccions, generals o específiques, dels òrgans de l'organització col·legial a la qual estiguin adscrits.

4. Les organitzacions col·legials han de vetllar perquè els òrgans centralitzats de prevenció disposin dels mitjans humans, materials i tècnics necessaris per al desenvolupament adequat de les seves funcions.

El Servei Executiu de la Comissió, sense perjudici de les seves potestats directes de supervisió i inspecció dels funcionaris col·legiats, pot comprovar l'adequació de les mesures de control intern dels òrgans centralitzats de prevenció, així com la idoneïtat dels mitjans que aquests tenen atribuïts.

5. Contra les decisions dels òrgans centralitzats de prevenció relatives als procediments de control intern, els funcionaris col·legiats poden acudir en via de petició davant el president de la Comissió, les resolucions del qual posen fi a la via administrativa.

6. Sense perjudici del que disposa l'article 32.4 de la Llei 10/2010, els òrgans centralitzats de prevenció que esmenta aquest article tenen la condició de responsables dels tractaments que portin a terme per iniciativa pròpia o a requeriment de la Comissió o dels seus òrgans de suport, o de qualsevol altra autoritat pública legalment habilitada, amb la finalitat de prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

Igualment són responsables dels tractaments efectuats en el marc de les seves funcions d'anàlisi de risc i de supervisió establerts en la normativa de prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, així com dels que es derivin directament de l'accés i el tractament de la informació de les dades contingudes en els fitxers dels quals els mateixos òrgans en són responsables, tant en el marc de les obligacions de diligència deguda com en les d'examen especial i informació que estableix la normativa de prevenció del blanqueig de capitals.

En els supòsits que esmenta l'apartat anterior, no és aplicable a l'activitat dels òrgans centralitzats de prevenció el que disposa l'article 12 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

CAPÍTOL V

Altres disposicions

Secció 1a Mitjans de pagament

Article 45. Intervenció dels mitjans de pagament.

1. L'omissió de la declaració, quan aquesta sigui preceptiva d'acord amb l'article 34 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, o la manca de veracitat de les dades declarades, sempre que es pugui considerar especialment rellevant, determina que els funcionaris duaners o policials actuants intervinguin la totalitat dels mitjans de pagament trobats, excepte el mínim de supervivència que es pugui determinar mitjançant una ordre del ministre d'Economia i Competitivitat.

Igualment és procedent la intervenció quan concorrin dubtes racionals sobre la veracitat de les dades consignades a la declaració.

Els mitjans de pagament intervinguts s'han d'ingressar en la mateixa moneda o divisa intervinguda en els comptes oberts al Banc d'Espanya a nom de la Comissió.

L'acta d'intervenció, de la qual s'ha de donar trasllat immediat al Servei Executiu de la Comissió per a la seva investigació i a la Secretaria de la Comissió per a la incoació, si s'escau, del corresponent procediment sancionador, ha d'indicar expressament si els mitjans de pagament intervinguts van ser trobats en lloc o situació que mostrés intenció d'ocultar-los. L'acta d'intervenció té valor probatori, sense perjudici de les proves que en defensa dels seus drets o interessos puguin aportar els interessats.

2. Així mateix, és procedent la intervenció quan, tot i que s'hagi declarat el moviment o no s'hagi excedit el límit de declaració, hi hagi indicis o certesa que els mitjans de pagament estan relacionats amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, i els mitjans de pagament intervinguts s'han d'ingressar als comptes de dipòsit i consignacions judicials corresponents.

De l'acta d'intervenció se n'ha de donar trasllat immediat al Servei Executiu de la Comissió i als òrgans judicials competents per a la seva investigació.

Quan en el curs d'un procediment judicial s'apreciï incompliment de l'obligació de declaració establerta a l'article 34 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, el jutjat o tribunal ho ha de comunicar a la Secretaria de la Comissió, i ha de posar a la seva disposició els mitjans de pagament intervinguts no subjectes a responsabilitats penals, per a la qual cosa s'ha de procedir segons el que preveu l'apartat precedent.

3. En els casos en què no sigui procedent la intervenció dels mitjans de pagament, els funcionaris duaners o policials actuants han de fer diligències informatives quan

considerin que la informació pot tenir rellevància tributària o policial. Aquestes diligències també s'han de remetre al Servei Executiu de la Comissió.

Article 46. *Enviament postal.*

No són vàlides les declaracions de mitjans de pagament efectuades quan corresponguin a enviaments prohibits en la normativa postal.

Sense perjudici de les prohibicions establertes, és procedent la intervenció dels mitjans de pagament trobats en enviaments postals en els supòsits i termes que estableix l'article 45.

Secció 2a Sancions i contramesures financeres internacionals

Article 47 *Autorització de transferències de fons.*

1. Sense perjudici del que en cada cas estableixi l'acord del Consell de Ministres d'adopció de contramesures financeres aprovades en l'exercici de la potestat atribuïda per l'article 42.1 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, o el Reglament de la Unió Europea aplicable, en els supòsits de fluxos financers sotmesos a autorització, la sol·licitud l'ha de fer l'entitat financera que emeti o rebí la transferència de fons que s'han d'autoritzar. En la sol·licitud d'autorització s'hi ha d'incloure, en tot cas, la informació relativa a l'ordenant, el beneficiari, les entitats financeres que participen en la transacció i el concepte d'aquesta.

2. La competència per autoritzar les transferències de fons sotmeses a contramesures correspon a la Secretaria General del Tresor i Política Financera a través de la Subdirecció General d'Inspecció i Control de Moviments de Capitals.

3. Es denega l'autorització quan existeixin mesures de congelació de fons acordades contra alguna de les persones o entitats intervinents en la transferència o quan l'objecte d'aquesta contravingui les prohibicions establertes a l'acord del Consell de Ministres o el Reglament de la Unió Europea aplicable.

4. Contra les resolucions de la Subdirecció General d'Inspecció i Control de Moviments de Capitals es pot interposar un recurs d'alçada davant el secretari general del Tresor i Política Financera, les resolucions del qual posen fi a la via administrativa.

5. El procediment d'autorització s'ha de resoldre i notificar en el termini de sis mesos des de la sol·licitud, i s'ha de tramitar de conformitat amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i procediment administratiu comú.

Article 48. *Congelació o bloqueig de fons o recursos econòmics.*

1. S'han de congelar o bloquejar tots els fons i recursos econòmics la propietat, el control o la tinença dels quals correspongui a persones, entitats o organismes respecte dels quals un reglament de la Unió Europea o un acord del Consell de Ministres estableixi aquesta mesura restrictiva.

2. La Secretaria General del Tresor i Política Financera és l'autoritat competent a Espanya en relació amb l'execució de les mesures de congelació o bloqueig de fons i recursos econòmics en els termes que preveu aquest Reglament.

3. Una vegada en vigor el Reglament de la Unió Europea o sigui eficaç l'acord de Consell de Ministres pel qual s'estableixi la mesura de congelació o bloqueig de fons o recursos econòmics contra una persona, organisme o entitat, aquesta mesura de congelació l'ha de portar a terme de forma immediata qualsevol persona física o jurídica. La congelació o bloqueig realitzat s'ha de comunicar immediatament, per escrit, a la Secretaria General del Tresor i Política Financera, incloent a la comunicació totes les dades relatives al titular, la quantia i naturalesa dels fons o recursos econòmics que s'hagin congelat o bloquejat i altres circumstàncies concurrents.

Article 49. Alliberament de fons o recursos econòmics congelats o bloquejats.

1. La Secretaria General del Tresor i Política Financera, a través de la Subdirecció General d'Inspecció i Control de Moviments de Capitals, pot autoritzar l'alliberament de determinats fons o recursos econòmics, congelats o bloquejats, quan es verifiquin les condicions que estableixen el Reglament de la Unió Europea o l'acord del Consell de Ministres que sigui aplicable.

2. La sol·licitud de descongelació o desbloqueig de fons o recursos econòmics l'ha de fer, a instàncies del titular dels fons o recursos econòmics congelats o bloquejats, l'entitat que en sigui dipositària, que l'ha de remetre per escrit a l'autoritat competent.

3. En l'escrit de sol·licitud s'hi ha de fer constar la normativa que es considera aplicable i s'hi han d'exposar les circumstàncies que justifiquen la sol·licitud. Així mateix, la sol·licitud s'ha d'acompanyar d'una còpia autèntica de tots els documents que siguin rellevants per a la seva resolució.

4. El procediment d'alliberament de fons o recursos econòmics congelats o bloquejats s'ha de tramitar d'acord amb el que disposa la Llei 30/1992 de 26 de novembre, i la resolució s'ha de notificar en el termini màxim de sis mesos des de la sol·licitud.

5. Contra les resolucions de la Subdirecció General d'Inspecció i Control de Moviments de Capitals es pot interposar un recurs d'alçada davant el secretari general del Tresor i Política Financera, les resolucions del qual posen fi a la via administrativa.

Secció 3a Fitxer de Titularitats Financeres

Article 50. Naturalesa i finalitat del Fitxer de Titularitats Financeres.

1. El Fitxer de Titularitats Financeres és un fitxer de caràcter administratiu creat amb la finalitat de prevenir i impedir el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

2. La Secretaria d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa és responsable del Fitxer de Titularitats Financeres, i el Servei Executiu de la Comissió actua com a encarregat del tractament a compte d'aquella.

Article 51. Declaració per les entitats de crèdit.

1. Les entitats de crèdit, a través del seu representant davant el Servei Executiu de la Comissió, han de declarar a aquest Servei l'obertura o cancel·lació de qualsevol compte corrent, compte d'estalvi, compte de valors o dipòsit a termini, independentment de la seva denominació comercial. Les declaracions no han d'incloure els comptes i dipòsits de les sucursals o filials de les entitats de crèdit espanyoles a l'estranger.

La declaració ha de contenir, en tot cas, les dades identificadores dels titulars, titulars reals, si s'escau, representants o autoritzats, així com de qualsevol altra persona amb poders de disposició, la data d'obertura o cancel·lació, i el tipus de compte o dipòsit. Es consideren dades identificadores el nom i cognoms o la denominació social i el número de document identificatiu. Mitjançant una instrucció del secretari d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa, amb l'informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, es poden determinar altres dades d'identificació que també s'hagin de declarar per tal d'identificar adequadament els intervinents, els comptes i els dipòsits.

2. La declaració s'ha de fer mensualment, en el suport i format que determini el Servei Executiu de la Comissió, i ha d'incloure la informació corresponent a les obertures, cancel·lacions i modificacions de comptes i dipòsits i les variacions en les dades d'intervinents, registrades el mes natural immediatament anterior. L'enviament de la declaració s'ha de fer dins dels set primers dies hàbils del mes natural següent.

3. Les entitats de crèdit declarants són responsables de la qualitat, integritat i veracitat de les dades declarades, i han d'aplicar en origen els procediments de validació necessaris.

Si adverteix omissions o errors, el Servei Executiu de la Comissió, sense perjudici de la responsabilitat exigible, ha de requerir les entitats de crèdit declarants que procedeixin

en el termini màxim de deu dies hàbils a la remissió de les dades preceptives omeses o a la depuració de les dades errònies declarades. Així mateix, les entitats declarants que detectin errors en la informació enviada han de rectificar les dades errònies pel procediment que determini el Servei Executiu de la Comissió.

4. La declaració s'entén sense perjudici del compliment per part de les entitats de crèdit de les restants obligacions de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme i, en particular, de la comunicació per indicatiu prevista a l'article 18 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Article 52. Consultes i accessos al Fitxer de Titularitats Financeres.

1. El Servei Executiu de la Comissió, com a encarregat del tractament, estableix els procediments tècnics de consulta del Fitxer de Titularitats Financeres. Els accessos i les consultes realitzades i els resultats obtinguts s'efectuen per mitjans telemàtics.

Les sol·licituds de dades del Fitxer de Titularitats Financeres s'han d'efectuar necessàriament a través dels punts únics d'accés designats a aquest efecte en el Consell General del Poder Judicial, en el Ministeri Fiscal, en les forces i cossos de seguretat de l'Estat, en el Centre Nacional d'Intel·ligència i en l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Cada organisme, a través del seu punt únic d'accés, ha de comprovar la identitat de l'autoritat o funcionari sol·licitant, verificar-ne l'habilitació legal per fer la petició d'accés i vetllar per la pertinència de les sol·licituds, que han d'estar adequadament motivades i han de quedar sota la responsabilitat de l'autoritat o el funcionari sol·licitant.

En cada punt únic d'accés s'ha de mantenir un registre detallat de les peticions realitzades, en el qual ha de figurar en tot cas l'autoritat o el funcionari sol·licitant i la justificació de la petició, si s'escau, i la identitat de l'autoritat judicial o fiscal que ha acordat o autoritzat l'obtenció de dades, així com el procediment en què ha recaigut la corresponent resolució.

Les sol·licituds de dades del Fitxer de Titularitats Financeres han d'identificar la persona, les persones o el número de compte respecte de les quals requereix informació, i no són admissibles cerques obertes, genèriques o per aproximació. Mitjançant una instrucció del secretari d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa, amb l'informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, s'han de determinar els requisits mínims d'informació que han de complir les sol·licituds.

2. Sense perjudici de les informacions que, a petició de les autoritats habilitades a través dels seus punts únics d'accés, emeti respecte de les dades que consten en el Fitxer de Titularitats Financeres, el Servei Executiu de la Comissió també pot consultar les dades del Fitxer de Titularitats Financeres en l'exercici de les seves funcions. Les dades del Fitxer de Titularitats Financeres incorporades en informes d'intel·ligència també han d'estar sotmeses al que preveu l'article 46 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

3. El Servei Executiu de la Comissió ha de portar un registre de les consultes i els accessos realitzats en l'exercici de les seves funcions i pels punts únics d'accés.

Article 53. Protecció de dades.

1. El Fitxer de Titularitats Financeres queda sotmès a les disposicions de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, i la seva normativa de desplegament.

Són aplicables al Fitxer de Titularitats Financeres les mesures de seguretat de nivell alt que estableix la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Són aplicables al Fitxer de Titularitats Financeres les disposicions contingudes a l'article 32.2 i 3 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril. No obstant això, les entitats de crèdit han d'informar els titulars, els representants i els autoritzats sobre la cessió de les dades al Fitxer.

2. Les dades sobre comptes i dipòsits declarats al Fitxer de Titularitats Financeres s'han d'eliminar un cop transcorreguts deu anys des de la cancel·lació del compte corrent, compte d'estalvi, compte de valors o dipòsit a termini. Les dades relatives a intervinents

s'han d'eliminar un cop transcorreguts deu anys des de la cancel·lació del compte o dipòsit, o des que es comunicui la seva baixa com a titulars, apoderats o representants.

3. L'Agència Espanyola de Protecció de Dades ha d'exercir, respecte del Fitxer de Titularitats Financeres, totes les competències que li atribueix la normativa en matèria de protecció de dades de caràcter personal i, en particular, la potestat d'inspecció prevista a l'article 40 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

Article 54. *Contingut de la funció del Ministeri Fiscal.*

1. El fiscal General de l'Estat ha de designar, de conformitat amb el que disposa l'article 43.4 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, el membre del Ministeri Fiscal encarregat de vetllar per l'ús adequat del Fitxer de Titularitats Financeres. La designació s'ha de comunicar al Consell Fiscal.

2. Les funcions del Ministeri Fiscal consisteixen a autoritzar la relació de punts únics d'accés als qui el Servei Executiu de la Comissió ha d'habilitar la seva connexió al sistema i verificar que les consultes o accessos al Fitxer de Titularitats Financeres els han dut a terme les autoritats o els funcionaris autoritzats i per als fins que estableix l'article 43 de la Llei 10/2010 de 28 d'abril. Aquesta verificació s'ha de fer en la forma que preveuen els articles següents.

Article 55. *Verificació de la regularitat de les consultes i els accessos pel Ministeri Fiscal.*

1. El Servei Executiu de la Comissió ha de mantenir permanentment a disposició del fiscal designat el registre de consultes i accessos previst a l'article 52.3. Sense perjudici d'això, quan per qualsevol motiu el Servei Executiu de la Comissió tingui coneixement que s'ha produït una consulta o un accés irregular al Fitxer de Titularitats Financeres o se sol·liciti un accés fora del curs previst en els apartats anteriors, n'ha de donar trasllat al fiscal o, si s'escau, al punt únic corresponent.

2. El fiscal pot fer l'auditoria d'accessos al Fitxer de Titularitats Financeres quan ho consideri necessari per al control del seu ús adequat, per a la qual cosa té accés immediat al registre detallat d'accessos que s'ha de mantenir en cada punt d'accés tal com estableix l'article 52.1. Així mateix, els punts d'accés han de facilitar al fiscal tota la informació i documentació que els sol·liciti, per si mateix o a través del Servei Executiu de la Comissió, per portar a terme l'auditoria d'accessos. En tot cas, el Servei Executiu de la Comissió ha de remetre semestralment al fiscal la llista d'accessos realitzats.

3. Les funcions i els controls que estableix aquest article s'entenen sense detriment que la informació estigui igualment a disposició de l'autoritat competent en matèria de protecció de dades per a l'exercici de les competències que li atribueix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, o una altra normativa específica aplicable en matèria de protecció de dades.

Article 56. *Iniciació d'actuacions prèvies.*

1. Si, a la vista de la informació remesa pel Servei Executiu de la Comissió, el fiscal considera que hi ha indicis de consulta o accés irregular al Fitxer de Titularitats Financeres, ha d'iniciar actuacions prèvies que no poden excedir el termini d'un any.

2. El fiscal també pot iniciar actuacions prèvies quan per qualsevol altre mitjà tingui coneixement que s'ha pogut produir una consulta o accés irregular al Fitxer de Titularitats Financeres.

3. Les actuacions prèvies tenen per objecte determinar, amb la major precisió possible, els fets que puguin justificar la incoació d'un procediment disciplinari per consulta o accés irregular al Fitxer, així com identificar la persona que en pugui ser responsable i fixar les circumstàncies rellevants que puguin concórrer en el cas.

4. En la tramitació de les actuacions prèvies, el fiscal pot requerir l'auxili que necessiti del Servei Executiu de la Comissió, així com requerir justificació completa dels motius de qualsevol consulta o accés a qualsevol de les autoritats o funcionaris que hagin

obtingut dades del Fitxer de Titularitats Financeres. A aquests mateixos efectes, es pot dirigir a qualsevol organisme que tingui informació relativa a la consulta o l'accés investigat perquè la proporcioni.

Article 57. Resultat de les actuacions prèvies.

1. Si de les actuacions prèvies en resulta que la consulta o l'accés investigat ha estat irregular, el fiscal ha de remetre còpia de les actuacions a l'òrgan al qual correspongui l'inici del procediment disciplinari corresponent, llevat que els fets siguin constitutius de delictes, cas en el qual ha de remetre les actuacions al Ministeri Fiscal o òrgan judicial competent. En cas que s'aprecii l'existència d'una vulneració de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, els fets s'han de posar immediatament en coneixement de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades o l'autoritat de protecció de dades que sigui competent.

2. L'òrgan competent per exigir responsabilitat disciplinària al subjecte responsable de la consulta o l'accés irregular ha d'incoar el procediment disciplinari corresponent, i ha de notificar la resolució que posi fi al procediment al fiscal, que pot interposar contra aquesta un recurs contenciós.

3. Si de les actuacions prèvies en resulta que la consulta o l'accés va ser regular, el fiscal les ha d'arxivar.

Secció 4a Sancions

Article 58. Execució de sancions.

1. L'execució de les resolucions sancionadores fermes correspon a la Secretaria de la Comissió.

2. La recaptació de les sancions pecuniàries correspon a les delegacions d'Economia i Hisenda en període voluntari i a l'Agència Estatal d'Administració Tributària en el període executiu.

3. La sanció d'amonestació pública, una vegada sigui ferma en via administrativa, s'ha d'executar en la forma que s'estableixi en la resolució. En tot cas, s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i a la pàgina web de la Comissió, del Servei Executiu de la Comissió i de la Secretaria General del Tresor i Política Financera.

Article 59. Execució de sancions per incompliment de l'obligació de declarar prevista a l'article 34 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

En el cas dels procediments per incompliment de l'obligació de declaració establerta a l'article 34 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, la multa s'ha de fer efectiva en les quantitats que, si s'escau, hagin estat constituïdes en garantia, de conformitat amb l'article 61.2 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril. Quan la quantia de la sanció no pugui ser totalment satisfeta per la garantia constituïda a aquest efecte, s'ha de procedir d'acord amb l'article 58.2 d'aquest Reglament.

Secció 5a Protecció de dades

Article 60. Utilització de dades i nivell de seguretat en els tractaments de caràcter personal.

1. Les dades recollides pels subjectes obligats per al compliment de les obligacions de diligència deguda que estableix la Llei 10/2010 de 28 d'abril i aquest Reglament no es poden utilitzar per a fins diferents dels relacionats amb la prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme sense el consentiment de l'interessat, llevat que el tractament d'aquestes dades sigui necessari per a la gestió ordinària de la relació de negocis.

2. Els subjectes obligats han d'aplicar mesures de seguretat de nivell alt als tractaments portats a terme per al compliment de les obligacions de comunicació a què es refereix el capítol III d'aquest Reglament.

3. És exigible als tractaments efectuats en el compliment del deure de diligència deguda el nivell de seguretat que correspongui d'acord amb el que preveu la normativa vigent de protecció de dades de caràcter personal.

Article 61. *Fitxers comuns per al compliment de les obligacions en matèria de prevenció.*

1. D'acord amb el que disposa l'article 33.1 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, quan concorrin riscos extraordinaris identificats mitjançant les anàlisis que esmenta l'article 65.1.e), la Comissió, amb el dictamen previ conforme de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, pot autoritzar l'intercanvi d'informació sobre determinades categories d'operacions o clients.

2. D'acord amb el que disposa l'article 33.2 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, quan les operacions que hagin estat objecte de comunicació per indicati al Servei Executiu de la Comissió i posterior rebuig pel subjecte obligat, per les seves característiques, es puguin intentar en forma idèntica o similar davant un altre subjecte obligat, la Comissió, amb el dictamen previ conforme de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, pot autoritzar als subjectes obligats l'establiment, directament o per mitjà de les associacions a què pertanyin, de fitxers comuns per a l'intercanvi d'aquesta informació.

Els sistemes esmentats han de complir, almenys, els requisits següents:

a) Només es pot incorporar al fitxer informació relacionada amb operacions que hagin estat prèviament objecte de comunicació per indicati al Servei Executiu de la Comissió, sense que s'hagi produït la seva devolució per aquest últim, quan, una vegada les hagi rebutjat el subjecte obligat comunicant, aquestes operacions siguin susceptibles d'intentar-se davant d'altres subjectes obligats.

b) El tractament de les dades contingudes en el fitxer únicament es pot portar a terme amb la finalitat de prevenir o impedir operacions relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme. En particular, les dades contingudes en el fitxer no es poden incorporar a altres sistemes de detecció i prevenció del frau que no estiguin relacionats amb les matèries indicades.

c) L'accés a les dades contingudes en els fitxers queda exclusivament limitat als subjectes obligats davant els quals es pugui reiterar l'operativa a què es refereixi la informació.

d) Únicament pot tenir accés al fitxer els integrants dels òrgans de control intern als quals es refereix l'article 35 d'aquest Reglament.

En tot cas són aplicables a aquests fitxers les exempcions i obligacions que esmenta l'article 33.5 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

CAPÍTOL VI

De l'organització institucional

Article 62. *Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.*

1. La Comissió és l'òrgan competent per determinar les polítiques nacionals de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i exerceix les funcions que li atribueix l'article 44.2 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Aquestes polítiques, que s'actualitzen periòdicament, han de ser congruents amb els riscos identificats de blanqueig de capitals i de finançament del terrorisme.

2. La Comissió ha d'actuar en Ple i a través del Comitè Permanent i del Comitè d'Intel·ligència Financera.

El Ple de la Comissió i els seus comitès s'entenen vàlidament constituïts, en primera convocatòria amb la presència del president, el secretari i de la meitat, almenys, dels

seus membres; i, en segona convocatòria, amb la presència d'un terç dels seus membres, inclosos el president i el secretari.

3. La Comissió i els seus comitès es reuneixen amb caràcter general dues vegades l'any, sense perjudici de la possible convocatòria de reunions addicionals quan siguin procedents.

Excepcionalment, per raons d'urgència, la Comissió pot adoptar les seves decisions per procediment escrit. El secretari, per ordre del president, ha de dirigir un escrit als vocals perquè, en un termini no inferior a set dies, manifestin la seva conformitat o disconformitat amb la proposta d'acord sotmesa a consideració.

4. Sense perjudici de les peculiaritats que preveu aquest Reglament, la Comissió es regeix pel que disposa el capítol II, títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 63. *Ple de la Comissió.*

1. El Ple de la Comissió està integrat pels vocals següents:

- a) El secretari d'Estat d'Economia i Suport a l'Empresa, que exerceix la Presidència.
- b) El secretari general del Tresor i Política Financera.
- c) El fiscal de sala cap de la Fiscalia Antidroga.
- d) El fiscal de sala cap de la Fiscalia contra la Corrupció i la Criminalitat Organitzada.
- e) El fiscal de sala cap de l'Audiència Nacional.
- f) Un vocal del Consell General del Poder Judicial designat pel seu president.
- g) El secretari general del Banc d'Espanya.
- h) El director general de Supervisió del Banc d'Espanya.
- i) El director general del Servei Jurídic de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- j) El director general d'Assegurances i Fons de Pensions.
- k) El director general de Comerç i Inversions.
- l) El director general de Registres i del Notariat.
- m) El director general de Política Exterior i Afers Multilaterals, Globals i de Seguretat.
- n) El director de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.
- ñ) El director de Gabinet del secretari d'Estat de Seguretat.
- o) El comissari general de Policia Judicial.
- p) El general cap de Policia Judicial de la Guàrdia Civil.
- q) El director d'Intel·ligència del Centre Nacional d'Intel·ligència.
- r) El director de la Policia Autònoma Basca □ Ertzaintza.
- s) El director general de la Policia de la Generalitat de Catalunya.
- t) El director de la Policia Foral de Navarra.
- u) El director del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.
- v) El director del Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.
- w) El director del Servei Executiu de la Comissió.
- x) El subdirector general d'Inspecció i Control de Moviments de Capitals dependent de la Secretaria General del Tresor i Política Financera.

2. La condició de vocal de la Comissió és personal i no delegable. No obstant això, en cas d'impossibilitat, pot assistir al Ple de la Comissió, amb veu però sense vot, un representant amb rang, almenys, de subdirector general de la institució a la qual pertanyi el vocal.

Article 64. *Comitè Permanent de la Comissió.*

1. El Comitè Permanent de la Comissió exerceix les funcions següents:

- a) Orientar l'actuació del Servei Executiu de la Comissió i aprovar-ne l'estructura organitzativa i les directrius de funcionament.

b) Aprovar, a proposta del Servei Executiu de la Comissió i, en cas de conveni, dels òrgans de supervisió de les entitats financeres, el Pla anual d'inspecció dels subjectes obligats, que té caràcter reservat.

c) Formular requeriments als subjectes obligats relatius al compliment de les obligacions que estableix la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

d) Incoar i, si s'escau, sobreseure els procediments sancionadors que pertoquen per la comissió d'infraccions previstes a la Llei 10/2010, de 28 d'abril, a proposta de la Secretaria de la Comissió. Se n'exceptuen els procediments sancionadors per incompliment de l'obligació de declaració de moviments de mitjans de pagament de la comissió i, si s'escau, sobreseïment dels quals corresponen a la Secretaria de la Comissió.

e) Elevar al Ple de la Comissió, a proposta de la Secretaria de la Comissió, una proposta de resolució dels procediments sancionadors per infraccions greus i molt greus previstes a la Llei 10/2010, de 28 d'abril, a excepció dels relatius a l'incompliment de l'obligació de declaració de moviments de mitjans de pagament. Quan la proposta que s'hagi d'elevat al Ple de la Comissió alteri la qualificació jurídica determinada en fase d'instrucció, s'ha de donar audiència a l'interessat perquè faci les al·legacions que al seu dret convinguin. El Ple de la Comissió, vista la proposta de resolució elevada pel Comitè Permanent, ha de proposar el que sigui procedent al ministre d'Economia i Competitivitat.

2. El Comitè Permanent de la Comissió està integrat pels vocals següents:

- a) El secretari general del Tresor i Política Financera, que exerceix la Presidència.
- b) Un representant del Banc d'Espanya.
- c) Un representant de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- d) Un representant de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.
- e) Un representant de la Secretaria d'Estat de Seguretat.
- f) Un representant de la Direcció General de la Policia.
- g) Un representant de la Direcció General de la Guàrdia Civil.
- h) Un representant del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.
- i) Un representant del Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.
- j) Un representant de la Fiscalia Antidroga.
- k) El director del Servei Executiu de la Comissió.
- l) El subdirector general d'Inspecció i Control de Moviments de Capitals dependent de la Secretaria General del Tresor i Política Financera.

La condició de membre del Comitè Permanent no requereix la condició prèvia de membre del Ple de la Comissió. Els representants designats per les diferents institucions o els seus suplents han de tenir rang, almenys, de subdirector general o equivalent.

Article 65. Comitè d'Intel·ligència Financera.

1. Es crea el Comitè d'Intel·ligència Financera que, amb caràcter general, ha d'impulsar l'activitat d'anàlisi i intel·ligència financeres del Servei Executiu de la Comissió i és responsable de l'anàlisi de risc nacional en matèria de blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme. En particular, el Comitè d'Intel·ligència Financera exerceix les funcions següents:

- a) Aprovar, a proposta del Servei Executiu de la Comissió, els criteris generals de difusió dels informes d'intel·ligència financera.
- b) Facilitar la retroalimentació al Servei Executiu de la Comissió de les institucions receptores sobre els informes d'intel·ligència financera.
- c) Establir, a proposta del Servei Executiu de la Comissió, un procediment de valoració per les institucions receptores dels informes d'intel·ligència financera.
- d) Aprovar, a proposta del Servei Executiu de la Comissió, orientacions i directrius generals en matèria d'anàlisi i intel·ligència financeres.

e) Coordinar les accions d'anàlisi de riscos en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme, i vetllar perquè aquestes anàlisis es mantinguin actualitzades i rellevants i els recursos siguin utilitzats de manera eficient per mitigar els riscos identificats. A aquest efecte, el Comitè d'Intel·ligència Financera pot fer recomanacions al Servei Executiu de la Comissió sobre el Pla anual d'inspecció dels subjectes obligats.

f) Establir els mecanismes adequats per proporcionar informació sobre els riscos identificats a les autoritats competents i als subjectes obligats, directament o per mitjà de les seves associacions professionals. Aquesta informació l'han d'incorporar els subjectes obligats a les anàlisis de risc que esmenta l'article 32.

g) Proposar a la Comissió l'adopció de mesures de mitigació dels riscos identificats.

h) Realitzar estudis de tipologies en matèria de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme, recolzant-se en l'anàlisi estratègica que faci el Servei Executiu de la Comissió.

i) Aprovar, a proposta del Servei Executiu de la Comissió, orientacions i directrius als subjectes obligats en matèria de comunicació d'operacions per indicatiu.

j) Orientar i instruir l'actuació del Grup de Treball de Control d'Efectiu o d'altres grups la creació dels quals pugui ser decidida pel Comitè d'Intel·ligència Financera.

2. El Comitè d'Intel·ligència Financera està integrat pels vocals següents:

a) El secretari general del Tresor i Política Financera, que exerceix la Presidència.

b) Un representant de la Fiscalia Antidroga.

c) Un representant de la Fiscalia contra la Corrupció i la Criminalitat Organitzada.

d) Un representant de la Fiscalia de l'Audiència Nacional.

e) Un representant del Banc d'Espanya.

f) Un representant de la Direcció General de la Policia.

g) Un representant de la Direcció General de la Guàrdia Civil.

h) Un representant del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

i) Un representant del Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

j) Un representant del Centre Nacional d'Intel·ligència.

k) Un representant del Centre d'Intel·ligència contra el Crim Organitzat.

l) El director del Servei Executiu de la Comissió.

m) El subdirector general d'Inspecció i Control de Moviments de Capitals dependent de la Secretaria General del Tresor i Política Financera.

La condició de membre del Comitè d'Intel·ligència Financera no requereix la condició prèvia de membre del Ple de la Comissió. Els representants designats per les diferents institucions o els seus suplents han de tenir rang, almenys, de subdirector general o equivalent.

3. El director del Servei Executiu de la Comissió ha d'informar en les reunions del Comitè d'Intel·ligència Financera sobre les tendències en matèria de comunicació d'operativa sospitosa, l'evolució del nombre i la qualitat de les comunicacions i sobre la detecció de qualsevol patró de risc de blanqueig de capitals i finançament del terrorisme que s'identifiqui en l'exercici de la seva activitat.

4. A les reunions del Comitè d'Intel·ligència Financera hi poden assistir altres experts, amb veu però sense vot, quan el president ho consideri necessari a la vista dels afers inclosos en l'ordre del dia corresponent.

Article 66. *Secretaria de la Comissió.*

1. La Secretaria de la Comissió la desenvolupa la Subdirecció General d'Inspecció i Control de Moviments de Capitals de la Secretaria General del Tresor i Política Financera, i el seu titular ostenta, amb caràcter nat, la condició de secretari i vocal de la Comissió i dels seus comitès.

2. La Secretaria de la Comissió exerceix les funcions següents:

- a) Acordar la realització d'actuacions prèvies a la incoació de procediments sancionadors per la comissió d'infraccions previstes a la Llei 10/2010, de 28 d'abril.
- b) Proposar al Comitè Permanent la incoació i el sobreseïment dels procediments sancionadors que comporti la comissió d'infraccions previstes a la Llei 10/2010, de 28 d'abril, a excepció dels procediments sancionadors per incompliment de l'obligació de declaració de moviments de mitjans de pagament.
- c) Incoar i sobreseure els procediments sancionadors per incompliment de l'obligació de declaració de moviments de mitjans de pagament establerta a l'article 34 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.
- d) Instruir els procediments sancionadors per infraccions previstes a la Llei 10/2010, de 28 d'abril.
- e) Elevar al Comitè Permanent de la Comissió la proposta de resolució dels procediments sancionadors que comporti la comissió d'infraccions greus i molt greus previstes a la Llei 10/2010, de 28 d'abril, a excepció dels procediments sancionadors per incompliment de l'obligació de declaració de moviments de mitjans de pagament.
- f) Elevar al secretari general del Tresor i Política Financera la proposta de resolució dels procediments sancionadors que comporti la comissió d'infraccions lleus previstes a la Llei 10/2010, de 28 d'abril, i l'incompliment de l'obligació de declaració de moviments de mitjans de pagament establerta a l'article 34 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.
- g) Coordinar la participació espanyola en els fòrums internacionals contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.
- h) Elaborar els projectes de normes en matèria de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

3. La Secretaria de la Comissió exerceix, així mateix, les competències atribuïdes en matèria de transaccions econòmiques amb l'exterior i sancions financeres internacionals, i pot acordar les actuacions inspectores que siguin procedents.

Article 67. *Servei Executiu de la Comissió.*

1. El Servei Executiu de la Comissió és la Unitat d'Intel·ligència Financera espanyola, i és únic a tot el territori nacional.

El Servei Executiu de la Comissió és, així mateix, autoritat supervisora en matèria de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme i execució de les sancions i contramesures financeres que esmenta l'article 42 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril. Sense perjudici d'això, els òrgans supervisors de les entitats financeres poden subscriure amb la Comissió els convenis en matèria de supervisió que esmenta l'article 44.2.m) de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

2. En l'exercici de la seva funció supervisora i després de la realització de l'informe d'inspecció que esmenta l'article 47.3 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, el Servei Executiu de la Comissió o els òrgans supervisors que esmenta el seu article 44 han de remetre al subjecte obligat un escrit de conclusions de la inspecció, incloent-hi recomanacions relatives a l'adequació de les mesures de control intern establertes pel subjecte obligat per donar compliment a les obligacions contingudes a la Llei 10/2010, de 28 d'abril, i la seva normativa de desplegament. A la vista de les recomanacions realitzades, els subjectes obligats han d'elaborar un pla d'acció als efectes d'incorporar-ne el contingut, assenyalant els terminis d'implementació i aplicació de cadascuna de les mesures.

3. Sense perjudici, si s'escau, de la incoació de procediment administratiu sancionador, el Servei Executiu de la Comissió o els òrgans supervisors que esmenta l'article 44 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, poden proposar al Comitè Permanent l'adopció de requeriments pels quals s'exigeix l'adopció de determinades mesures imprescindibles per al correcte compliment de les obligacions contingudes a la Llei 10/2010, de 28 d'abril, o a les seves normes de desplegament. El requeriment està sotmès a un termini perquè sigui atès adequadament, transcorregut el qual, i en cas que no s'hagin adoptat les mesures exigides, l'òrgan competent ha d'incoar un expedient sancionador d'acord amb el que estableixen els articles 51.1.e) i 52.1.w) de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

4. El Servei Executiu de la Comissió ha de remetre, utilitzant canals protegits, segurs i exclusius l'informe d'intel·ligència financera corresponent als òrgans d'investigació competents quan apreciï l'existència d'indicis o certesa de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme. Així mateix, el Servei Executiu de la Comissió pot traslladar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària els informes en els quals s'apreciï l'existència d'informació amb transcendència tributària i ha d'atendre les peticions d'informació de les autoritats legalment habilitades.

En l'exercici de les seves funcions d'anàlisi i intel·ligència financeres, el Servei Executiu de la Comissió, sense perjudici d'aplicar les directrius i orientacions de caràcter general de la Comissió i dels seus comitès, ha d'actuar amb autonomia i independència operatives. En particular, el Servei Executiu de la Comissió no pot sol·licitar o rebre instruccions de cap òrgan respecte de l'anàlisi i disseminació de casos concrets, que s'ha de realitzar amb criteris estrictament tècnics.

5. Sense perjudici de la seva activitat d'anàlisi operativa, el Servei Executiu de la Comissió ha d'exercir funcions d'anàlisi estratègica amb l'objecte d'identificar patrons, tendències i tipologies, dels quals ha d'informar al Comitè d'Intel·ligència Financera, que ha de determinar possibles amenaces i vulnerabilitats en una anàlisi de risc que informi sobre les polítiques en matèria de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme que esmenta l'article 62.1.

6. La informació rebuda, processada, mantinguda o difosa pel Servei Executiu de la Comissió s'ha de protegir adequadament. En particular, s'han d'establir polítiques que garanteixin la seguretat i confidencialitat d'aquesta informació, incloent-hi procediments adequats de maneig, arxivament, difusió, protecció i accés.

7. El director del Servei Executiu de la Comissió exerceix la direcció de tot el personal que presti els seus serveis en aquest Servei, independentment del sistema d'adscripció o dependència orgànica.

Una vegada nomenat de conformitat amb el que disposa l'article 44.2.d) de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, el director percep les seves retribucions, que són fixades per la Comissió, amb càrrec al pressupost del Servei Executiu de la Comissió que esmenta l'article 45.3, paràgraf quart de la Llei 10/2010, de 28 d'abril. En els casos en què el director del Servei Executiu de la Comissió sigui un empleat del Banc d'Espanya, s'ha d'aplicar el règim que preveu l'article 45.3, paràgraf tercer de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

Així mateix, percep les seves retribucions amb càrrec al pressupost del Servei Executiu de la Comissió, i el personal que contracti el Servei Executiu de la Comissió hi queda vinculat per una relació de dret laboral. Els procediments de contractació, que exigeixen l'autorització prèvia de la Comissió, tenen caràcter competitiu i es basen en els principis de mèrit i capacitat.

El Banc d'Espanya, a proposta de la Comissió, pot destinar al Servei Executiu de la Comissió els empleats que es considerin necessaris per a l'exercici de les funcions que té encomanades. Els empleats del Banc d'Espanya destinats al Servei Executiu de la Comissió mantenen la seva relació laboral amb el Banc d'Espanya i es regeixen per la seva normativa específica.

Article 68. *Unitats policials adscrites al Servei Executiu de la Comissió.*

1. Queden adscrites al Servei Executiu de la Comissió les unitats policials següents:

- a) La Brigada Central d'Intel·ligència Financera del cos nacional de policia.
- b) La Unitat d'Investigació de la Guàrdia Civil.

2. Les unitats policials adscrites, sota la dependència funcional de la Direcció del Servei Executiu de la Comissió, han de col·laborar en el desenvolupament de les funcions d'anàlisi i intel·ligència financeres que atribueix al Servei Executiu de la Comissió l'article 46 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

En l'exercici de funcions de policia judicial, les unitats policials adscrites es regeixen pel que estableix l'article 31.1 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat.

3. El Ministeri de l'Interior, a proposta de la Comissió, ha de destinar a les unitats policials adscrites al Servei Executiu de la Comissió els funcionaris del Cos Nacional de Policia i de la Guàrdia Civil que es considerin necessaris per a l'exercici de les funcions encomanades a aquestes unitats.

Article 69. Unitat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

1. L'Agència Estatal d'Administració Tributària, en el marc de les seves normes d'estructura orgànica, ha d'adscriure al Servei Executiu de la Comissió una unitat que, sota la direcció funcional de la Direcció del Servei Executiu, col·labori en el desenvolupament de les funcions d'anàlisi i intel·ligència financeres atribuïdes a aquest Servei, d'acord amb el que disposa l'article 46 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril.

2. L'Agència Estatal d'Administració Tributària, a proposta de la Comissió, ha de destinar a aquesta unitat els funcionaris que es considerin necessaris per a l'exercici de les funcions que té encomanades.